

LIVON SANOMAT

Nro 2/2014

Irtonumero 8,00 €

Sisällys

_Toc399446097	
Kyläpäällikön terveiset	3
TETissä Livon koululla	3
Livokas ry:n tiedot	4
Kuulumisia hankerintamalta	5
Maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia	6
08-lenkki	7
Taidekehrä -projekti.....	9
Livojokivarren kaavoitustilanne	12
Kiitos livolaisille.....	13
Kerttu ja Kauko –hankkeessa tapahtunutta.....	13
Eräleiri 2014	15
Nöpö -marsu	15
Kalastuskunnan kuulumisia	16
Livon metsästysseuran kokouksesta	17
Livojoen putaat	17
Jenny ja Otto Koivukankaan jälkikasvu Mäntyniemessä	19
Livon nuotioillassa oli lämmin tunnelma	20
Seurakunnan toimintakerho alkaa.....	22
Kotkotusta ja hirnuntaa Toukolassa!	23
Livon kesäseurat	23
Illikaisten sukujuhla.....	24
Koivukankaiden koettelemusten tie.....	25
Kroppa kuosiin ja liikettä niveliin!	28
Niehkän tarinaa	29
Seurojentalo - Ruostehovi.....	31
Kirsiojantien sillan korjauksesta.....	32
Kusiaisia ja pesärosvoja.....	34
Kairan Kuidun laajakaistaverkon rakentaminen on edennyt suunnitellulla tavalla.....	35
Pohjois-Pohjanmaan Vuoden Kylä 2013 -juhla	36
LIVO on Suomen toiseksi paras kylä 2014	42
Onkikilpailut	43
Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat	45
Pro gradu –tutkielma Livon kylästä.....	46
Lastennurkka.....	47
Hoitola Solivon syysterveiset!	48
PUDASJÄRVI on Suomen kylämyönteisin kunta	49
Toimittajan terveiset Livokkaan kesäkuulumisten kera	49
Ilmoitustaulu	51
Palveluita	52
Livolla tapahtuu	53

PUDASJÄRVI
sininen ajatus - vihreä elämys

Kyläpäällikön terveiset

Hei,

Kesä alkaa olla taputeltu. Livolla oli kesän aikana paljon tapahtumia ja positiivinen tekemisen meininki jatkuu. Itse puheenjohtaja on tänä vuonna ollut niin paljon poissa, että lähinnä lehdistä saanut lukea, mitä kaikkea kylällä on touhuttu. Mutta hyvin näyttää kesä sujuneen.

Lentopallon kyläsarja ilmoitautui tänä vuonna poikkeuksellisen pieni osanottajamäärä. Pelit saatiin kuitenkin pelattua hyvässä säässä ja osanottajat vaikuttivat viihtyvän. Ensi vuodelle nostamme tapahtuman tasoa vielä entisestään ja keräämme taas suuren joukon pelaajia paikalle.

Onnittelut livolaisille sijoituksesta Vuoden valtakunnallinen kylä -kilpailussa. Sijoitus oli yhtä sijaa vaille paras ja voimme olla erittäin ylpeitä saavutuksesta. Onneksi se voitto jäi vielä saavuttamatta, niin on vielä tulevillekin vuosille tavoiteltavaa.

Nyt sitten syksyille ja talvelle kehittämään aktiviteetteja, niin pysy mieli virkeänä talvenkin yli.

Terveisin,

Ari Puhakka

Livolaisten Hankasalmelta ansaitsema kunniakirja

TETissä Livon koululla

Olen Tuulia Väänänen, asun Kellossa ja käyn Kellon yläasteen yhdeksättä luokkaa.

Viime keväänä etsiskelin TET- paikkaa (työelämään tutustuminen) ja sain ajatuksen, että voisin mennä Livon koululle, joka on tullut tutuksi lukuisien mummilareissujeni aikana. Soitin Pertun Minnalle ja hän lupasi minun tulla kolmeksi päiväksi TETtiin viime toukokuussa.

Jakso kävikin pienestä lomasta, sillä asuin sen ajan mummilassa (Anneli ja Esko Illikaisen luona). Työpäiväni olivat kuuden tunnin pituisia ja sain tehdä sekä aamu- että ilta vuoroja. Työ oli todella monipuolista, sillä sain esimerkiksi koulia kukkia, imuroida, olla kas-salla, kontaktoida kirjoja ja maistella vasta leivottuja hillomunkkeja (jotka olivat todella hyviä).

Hyvää syksyä kaikille livolaisille toivottaa,

Tuulia

Livokas ry:n tiedot

Kirsiojantie 31
93220 LIVO
puh. 050 – 5520 280 (tietotupa, kioski, kirpputori, suoramyynti, kirjasto)
Tilinro: FI59 5360 0450 1581 37, BIC OKOYFIHH
Jäsenmaksu 5 €/vuosi
kotisivun osoite: www.livo.fi
sähköpostiosoite: [livokas\(at\)livo.fi](mailto:livokas(at)livo.fi)

Hallitus

Puheenjohtaja Ari Puhakka	p. 050 – 4030 055	ari.puhakka(at)ap-trading.fi
Varapuheenjohtaja Pirjo Tuovila	p. 040 – 7392 447	pirjo.tuovila(at)livo.fi
Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen	p. 040 – 5457 162	anni-inkeri.tormanen(at)livo.fi
Rahastonhoitaja Minna Perttu	p. 040 – 5049 663	minna.perttu(at)livo.fi
Mikko Salmela	p. 040 – 0388 435	
Virve Stenius	p. 040 – 5065 194	virve.stenius(at)livo.fi
Kauko Uusi-Illikainen		

Soitathan töissä käyville iltaisin tai viikonloppuisin.

LIVON MONIPUOLINEN SUPERMARKETTI AVOINNA

**KIOSKIN, KIRPPUTORIN,
SUORAMYYNIN,
KIRJASTON JA TIETOTUVAN
AUKIOLOAJAT**

1.9.2014 - 31.1.2015

**ma - la 10.00 - 18.00
su SULJETTU**

**Kioski, suoramyynti, kirpputori,
kirjasto ja tietotupa**

SULJETTU

**Pyhäinpäivänä la 1.11.2014
(avoinna hirvipeijaiden ajan)**

Itsenäisyyspäivänä la 6.12.2014

Livon Sanomat ilmestyy kolme kertaa vuodessa: huhti-toukokuun vaihteessa, elo-syyskuun vaihteessa sekä joulukuksi. Mikäli Sinulla on juttuja lehteen, pyydetään ne tuomalla suoraan Livon koululle, postittamalla osoitteeseen: Livokas ry, Kirsiojantie 31, 93220 Livo tai lähettämään sähköpostitse: livokas@livo.fi tai minna.perttu@livo.fi.

Kuulumisia hankerintamalta

LIVON HARRASTEET -HANKE Aikataulu: 3.5.2010 - 30.4.2013

Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

Hankkeessa on toteutettu huhtikuun loppuun mennessä kaikki suunniteltu:

- suokohde Vastasuon Vitikkosaareen
- koulun rannan ruoppaus ja laitureiden teko sekä veneiden ja kanoottien hankinta
- lasten leikkipaikan monipuolistaminen
- palvelukohteen opastus Ranuantien varresta
- pannuhuoneen eristys ja wc-istuimien hankinta ja asennus
- suokohteen lintutorni
- koulun keittiön remontti
- keramiikan polttouuni
- kiipeilyseinä

Loppumaksatus on toteutunut suunnitellusti ja koko hankkeen lopputarkastus hyväksytysti. Eipä siis muuta kuin ahkeraa käyttöä näille hankkeessa kylälle saaduille palveluille.

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

VIENAN TIE –HANKE

Pudasjärven kaupunki valmistelees esiselvityshanketta Vienan tie –hankkeen ympärille. Esiselvityshankkeella täsmennetään suunnitelmat, joilla mahdollisimman hyvin tuetaan Vienan Karjalan kylää ja saadaan vastavuoroisesti oppia Pudasjärvelle. Livo on mukana hankkeen suunnittelussa.

LIVON SEUROJENTALON KUNNOSTUS

Seurojentalon kunnostuksen kolmas vaihe on saatu päätökseen. Talo on nyt ulkoapäin kuin uusi. Seuraavassa vaiheessa teetetään talolle uunit, jotta taloa voi käyttää myös viileämpään aikaan. Sen jälkeen on sisäpuolen pintaremontin vuoro. Livokas valmistelees uutta rahoitushakemusta, joka on määrä jättää Suomen kotiseutuliitolle nyt syyskuun loppuun mennessä.

Eriyiset kiitokset tähänastisesta ahkerille talkoolaisille, jotka hoiditte vanhan ulkovuoren purkamisen ja uuden maalauksen. Työ tekijäänsä kiittää!

Tästä matka alkoi kohti Ruostehovin uutta ulkovuorausta toukokuussa 2014.

Anni-Inkeri

Maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia

Koko kansan hemmottelupäivä Livolla

Markkinatunnelmaa

Livon maa- ja kotitalousnaisten järjestämä koko kansan hemmottelupäivä keräsi Livon koululle 7.6.2014 noin 100 vierasta tutustumaan tarjolla oleviin palveluihin ja tarjottaviin tuotteisiin.

Paikalla esitteli Terttu Vääräniemi Swipe-tuotteita, Eija Koivuluoma Tupperwarea, Oriflame -kosmetiikkaa Päivi Pohjanvesi, PartyLitea

Kaarina Väisänen, Magneetikoruja Virve Kaarre, Kulkurin Hopeapuodin koruja Minna Karppinen, PXC:n alusasuja Tarja Herranen, NuSKinin ihonhoitotuotteita Aija Ahonen, T&M koruja ja kortteja Tiina Toikka, Ti-Pi laukkuja Eija Siuruainen, me&i:n lasten ja naisten vaatteita Päivi Lantto ja Hugo Koivukangas poronsarvesta sorvattuja koruja sekä pajusta tehtyjä töitä.

Hemmottelupäivän hoitopalveluja tarjosivat Stressipiste Pirjo Leino jalkahoidoillaan, Hoitola Solivo Sonja Törmänen pienimuotoisia hoitoja ja myynnissä olevia tuotteita, Kukka- ja hoivapalvelu Natural Maria Outila hierontaa ja Ritun Hius Ritva Murtovaara hiusten leikkuuta ja kampaamotuotteita.

Hemmottelupäivillä oli tarjolla ruokailu- ja kahvimahdollisuus. Ruokaillessa saa vaihtaa kuulumisia kyläläisten kanssa. Lapsille oli järjestetty ongin- taa, Lotta Törmäsen vetämä askartelu- ja lapsiparkki, joka mahdollisti vanhemmille rauhallista kiertelyaikaa pöytien ympärillä. Lapset saivat leikkiä ulkona kauniissa kesäsäässä. Kauppa kävikin myyjillä mukavasti.

Runsaat arpajaispalkinnot olivat pudasjärveläisten yritysten ja yhteisöjen lahjoittamia, kiitos kaikille lahjoittajille. Onnea palkintojen voittajille! Tuotto meni maa- ja kotitalousnaisten toiminnan tukemiseen.

Puuhanaiset Ulla, Pirjo ja Tarja

Kiitos kaikille hemmottelupäivän osallistujille!

Tienvarsitalkoot

Vietimme maa- ja kotitalousnaisten järjestämää joka keväistä tienvarsien siivoustalkoita. Meitä oli noin kymmenen naista tienvarsia puhdistamassa jokainen omalla tahollaan. Roskia löytyy aina yllättäviä määriä, että ei tahdo ymmärtää miksi ihmiset sotkee luontoa tuolla tavalla. Tienvarsilta löytyy makkaran pakkausmuovia, leipäpusseja, pulloja ja purkkeja ym...

Talkoiden päätteeksi kokoonnumme Livon koulun laavulle juomaan talkookahvit. Riihihahon Esko paistoi lätyjä, jotka maistuivat kahvin kanssa hyvälle nuotion loimussa. Sää oli kuuma ja aurinkoinen, niin kuin koko kesä on ollut kesäkuun kylmiä lukuun ottamatta. Toivoisimme lisää naisia mukaan toimintaan, yhteisiin tapahtumiin.

Naiset herkuttelemassa tehdyn työn jälkeen (kuva Tarjan arkistoista)

Tarja (hemmottelupäivän kuvat Vilja-Elina Törmänen)

08-lenkki

Kaksipäiväinen pyöräilytapahtuma, 08-lenkki, starttasi jälleen matkaan Oulusta 9.8.2014 klo 9.00. Huoltopisteitä matkan varrella on useampia ja pyöräilijöitä mukana seuraa myös kaksi huoltoautoa, joissa on juomaa ja varaosia, jos haaveria sattuu. Pyöräilijät ajavat kahdessa ryhmässä.

08-lenkkiläiset ryhmäkuvassa

Pyöräilijät saapuivat Livolle n. klo 15.30. Livolla oli jälleen huoltopiste varattuna useamman vuoden kokemuksella. Tarjolla oli tällä kertaa voileipäkakkua ja salaattia ja tietenkin Aniittan leipomia suussa sulavia munkkeja ja kahvit. Emäntinä häärivät Aniitta, Martta ja Pirjo. Tyytyväisinä ja vatsat täynnä, pyöräilijät jaksivat lähteä matkaa jatkamaan kohti Syötettä.

Pirjo (kuva Jarkko Tarujärvi)

Taidekehrä -projekti

Virikepäivien kuulumisia

Heipä hei, näin hyvän, kuumen kesän jälkeen Virikepäivä -asioissa.

Livolla aloitimme toiminnan 20.8. tälle syyslukukaudelle, jos niin voi sanoa. Tapahtumana oli tikkakisa ja moni joutui muistelemaan miten sitä tikkaa heitettiin. Oli muuten vierähtänyt useampi kymmen-vuosi, kun viimeksi oli viskottu. Mutta ilma suosi ja lampaat määki. Kaikki ulkoili vaikkei osallistunutkaan heittokisaa. Mitä kaunein loppukesän päivä.

Seuraavalla kerralla 24.9. keittelimme vanhasta muistista naurisvelliä (paitsi minä opettelin, en ole koskaan keittänyt). Jälkiruuksi paistimme gluteenittomia "foffe-leita". Ruokailun järjesti Livokas kuten muulloinkin, toiminnassa tehty naurisvelli otettiin mukaan kotiin iltapalaksi.

Kesän kynnyksellä meillä oli Livolla lauluokio ja puukaiverrusta, joka oli myös monelle uusituttavuus ja kesäkuussa teimme raameja vanhan seurojentalon laudoista käsikuville, jotka olivat näyttelyssä mukana keväällä Pohjantähdessä. Kyseiset Raamitetut käsikuvat ovat nähtävillä Livon koululla jumppasalissa puolapuissa.
Käyppä kurkkaa puolapuita!

Aittojärvellä muotoiltiin pajusta koristeita

Jaalanka tuli keväällä uutena kohteena ja pyörähti hyvin käyntiin. Siellä pidimme pihatalkoot ja kesäkuussa teimme linnunpönttöjä. Iinattijärvi on nyt vähän vaakalaudalla, koska kylätalo on myynnissä ja toiminta on nyt siellä katkolla ainakin elo-syyskuun ellei vastaavaa kokoontumispaikkaa löydetä. Metsäläkodit on lopettanut toiminnan ja Metsälän suunnalle tähyilen uuden kokoontumispaikan toivossa. Asukkaat Metsäläkodilta ovat toisessa kohteessa ja menen jatkamaan heidän kanssa toimintaa kylläkin, mutta myös kyläläisiä osallistui toimintaan.

Jaalangassa tehtiin porukalla linnunpönttöjä

Palvelukodeilla teimme osassa istutustöitä, osassa kasvitietokilpailua ja raamitimme myös käsikuvia pahviraamein. Jokaisen käsikuvan taakse on liimattu teksti näyttelystä. Nyt olisi tarkoitus tehdä vastoja, kuinkas taito on tallella, jos saamme luvan sotkea sekä katsoa elokuvia; kotimaista komediaa ja pudasjärveläisiä 1970 - 80 luvun dokumentteja. Myös kyläkohteissa on elokuvien katsontaa. Aittojärvellä oli heinäkuussa kyläjuhla ja sitä aiemmin vietimme Terttu Salmen syntymäpäiviä Kynkäällä jokivarressa (Terttu on huolehtinut tänä kesänä meille kukkaloistoa tuolla kylän pinnassa, tehden ja huoltaen kaupungin istutuksia).

Ei muuta kuin tervetuloa Virikepäivätoimintaan vaikka vain vaihtamaan kuulumisia, toiminta-

aiheeseen ei ole pakollista osallistua.

Livo -kysely

Livo -kysely oli kesän kynnyksellä ja vastauksia on tullut. Nyt tiedän mihin livolainen vie vierailijan tai turistin: Suolle ja Joelle. Pitkospuita pitkin tai ilman, mutta suolle on päästävä; Vitikkosaareen, Soininsuolle ja pääkohteena laavu. Pitempään Livolla olevaa käytetään Katinniemes- sä, Nimettömänseudulla, Puhakansuvannossa, Hevossaa- ressa, Koululla, Pertunharjun vanhassa kylässä. Kesällä hillaan, kuuntelemaan lintujen ääniä, marjaan, soutele- maan ja kalalle. Talvella hiihtämään ja eläinten lumijälkiä katsomaan, kelkkailemaan, pilkkimään, hanki- kävelemään, eväitä syömään suureen ravintolaan: Luontoon. Ja vielä vähän pitempään paikalla oleva pääsee pihahommiin, halkotöihin, heiniä haravoimaan ja illan tullen töiden jälkeen istutaan pihakeinussa ja saunotaan, uidaan ja taas saunotaan.

**Mielii mieli
Jotakin kiinnostavaa on tuolla
Arvoituksellista
Suolla
Siellä minne en näe
Jotain kiinnostavaa, kaunista
Mielikuva matkaan
Johonkin kauniiseen, suomalaiseen
suomaahan
sinne pitää mennä
ei vain mielikuvamatkalle
vaan aidosti
läsnä olevaksi
Livon suolle**

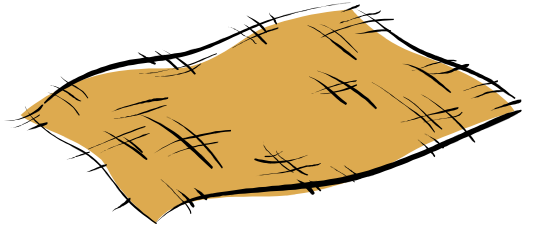
Livolta löytyy hyvin myös harrastusmahdollisuuksia, tehdään käsitöitä kotona tai koululla, jossa todella hyvät tilat. Metsästetään, hoidetaan puutarhaa, luetaan, pyöräillään, liikutaan luonnossa ja ehdoton ykkös- sijan viejä on marjastus tänä päivänä tai ennen. Valokuvaus kaikkien näin hienossa maisemassa on varmaan tulevaisuudessa myös yhä kasvavampi harrastus nuorempien sukupolvien kohdalla. Harrastus- puutteita tuli vähän: jos yksi uimahalli uupuu, se ei ole paljoa. Ei tarvita hiihtoputkia; pannaan rullat ke- sällä alle, ei Hesburgeria; on laaja suomalaisema ravintolana (ei haittaa muutama murunenkaan, jos tipah- taa), ei tarvita Kinoa; elokuva alkaa, kun oven aukaisee. Vain muutamaa ihmistä sekaan vielä sopisi, saisi pienempien harrastusporukoiden joukkueita pystyyn, esim. lentopallo, jalkapallo ja kaikki pääsisi varmas- ti pelaamaan. Myös laulupiiriä olisi mukavampi pitää pystyssä. Savitöitä kaipailtiin myös ja siihen Livol- la on hyvät mahdollisuudet. Tilat löytyy ja uuni, siitä on hyvä jatkaa. Käsityömateriaalina lampaan villa ja puu nousi ykkössijalle. Tuohi ja varvut sekä muut luonnon materiaalit ja räsymattokude. Käsityömatka- muistoja Livolta tarjottiin Hopeapuotia, Jarkon koruja, käytännön esineitä esim. Livolla valmistettu neu- latyyny, kuivakukkataulut ja pienet karhut. Kudonnaisia ja ompelutöitä. Osa on jo olemassa olevia, mutta hyvin vartenotettavia tuotteita.

Livon suosituin eläin on sitten koira, kakkossija meni lehmälle ja heti perässä kissa. Suurimmalla osalla oli kaksi eläinsuosikkia; kissa ja koira. Myös lammas mainitaan muutamassa lapussa. Villieläimistä isompia ei Livon näköpiirissä tunnu olevan, mutta karhusta tykättiin kovasti. Orava oli monen suosikki, lintujen, jänisten ja porojen rinnalla.

Livon maastosta tuntuu hyvin löytyvän kieloa, koska se oli nimetty niin monesti Livon kasviksi. Tuomi on myös hyvin huomioitu huumaavalla kevään tuoksulla, koululaisten loman alkaessa. Musertavin kysy-

myksistä oli, jos joutuisit muuttamaan tai olet joutunut muuttamaan pois Livolta, mitä tekisit itselle savesta muistoksi mukaan: "Sydämmen, koska osa sydämmestä on aina Livolla", oli yksi tiivistetyimmistä vastauksista. Myös jokea kokeiltaisiin kesyttää saven muotoihin, vanhan koulun rakennusta, saviruukkua, saapasta, kintasta, muoria ja tietysti karhua. Kaikkea mitä arkipäivässä on tarvittu.

Räsymaton kutomisesta ja sen väreistä tuli paljon hyviä ehdotuksia. Niistä on hyvä rakennella nyt opas. Livolaisten suosikimatot. Sininen ja vihreä olivat suosituimmat, mutta eivät yksistään, kaikkia rantuehdotuksia tuli mukaan. Myös riemunkirjavaa mahtuu mukaan ja muistojenkätköistä hyvä, valmiiksi mietitty Nuorisoseuran lipun värityys olisi hyvä maton malli. Poppana sai myös hyvin ehdotuksia, joko samanlainen kuin mattokin, mutta osassa pieni tehosterantu mukaan. Karhunveistoviikko oli kovasti tykätty tapahtuma. Veistoviikolle tultiin haistelemaan sahatun puun tuoksua, siitä tykättiin kovasti. Tykkyläisen Kari ja Mari myös miellettiin kuuluvan karhunveistoviikkoon. Karia haluttiin jututtaa ja hänen parrasta tykättiin. Sahanpärinä, käsityötaito, veistokset ja Livon koulun elämän äänet sekä kyläläisten ja mökkiläisten ja myös kylän ulkopuolisten tapaamiset letkeässä tunnelmassa. Karhunveiston rinnalle toimintaan tuli monenlaista ehdotusta. Risutöitä, mölkyin peluuta, maalata karhunkuvia, savikarhuja, lapsille kilpailuja, muiden käsityöläisten työnäytöksiä, liimata pienistä kivistä karhuja ja muita eläimiä, puulastuja hyödyntää mm. kaarnalaivoihin. Rajaton määrä ehdotuksia, myös jokin laulumaratoon tai vastaava jatkumo tapahtuman ajaksi pystyyn. Jokainen miettimään mitä itse voisi vetää ja tarjota tapahtumaan oheisohjelmaksi. Lupaann myös itse olla kantamassa korteni kekkoon seuraavassa Karhunveistoviikossa tarjoamalla jotakin oheistapahtumaa, kunhan sen aika koittaa.

Hyvää syksyn jatkoa ja nähdään Virikepäivillä!

Hilkka Anttila (myös kuvat)

hilkka.anttila@livo.fi

puh. 040 717 9204

Lapin Nuorison Liitto ry

Livojokivarren kaavoitustilanne

Livojokivarren kaavaehdotus tullenee kaupunginhallituksen käsiteltäväksi lokakuun alkupuolella. Käsittelyn jälkeen kaavaehdotuksesta tiedotetaan kirjeellä maanomistajille ja ehdotus pidetään myös nähtävillä kuukauden verran. Mikäli asia menee alustavien suunnitelmien mukaan, lokakuun loppu puolella pidettäisiin kaavoituksen esittelytilaisuus Livon koululla.

Kiitos livolaisille

*Kiitos livolaisille osanotosta suuressa surussamme
rakkaan Anjan poismenon johdosta.*

Lassi ja lapset perheineen

Kerttu ja Kauko –hankkeessa tapahtunutta

Hankkeessa on järjestetty vaikeasti työllistyville työkyvyn, ammatillisten ja sosiaalisten valmiuksien kartoitus, jonka pohjalta räätälöitiin tarvittava valmennus ja koulutus. Koko prosessin ajan valmennettavan rinnalla kulki monialainen tukiverkosto. Hankkeen työntekijät suorittivat ohjauskäyntejä harjoittelussa ja palkkatukityössä olleiden henkilöiden luona ja työharjoittelussa/työkokeilussa/työsäoleville tarjottiin mahdollisuus käydä terveystarkastuksessa.

Hankkeessa laadittiin välityömarkkinoilla toimiville tahoille yhtenäinen ohjeistus miten toimia tuki-työllistäjänä.

Hanke oli mukana kehittämässä kyläseuroja sekä ideoimassa kylän/kylätalon/asukastuvan kehittämistä.

Hanke järjesti vuosittain Kyläkuhinoita eri kylällä. Kyläkuhinoiden tarkoituksena on ollut kylien sisäisen toiminnan ja yhteistyön virittäminen sekä oman kylän vahvuuksien tunnistaminen.

Palkkatukityöllistämisen avulla hankkeessa työllistettiin kylien pitkäaikaistyöttömiä, samalla toteuttaen työllistämiseen liittyviä koulutuksia sekä löytämään jatkosuunnitelmia avoimille työmarkkinoille.

Hanke osallistui välityömarkkinoita ja eri järjestöjen yhteistyötä edistäviin koulutuksiin ja seminaareihin.

Järjestettiin mm. työnantajille suunnattuja työpaikkavalmentajakoulutuksia yhteistyössä Silta Työhön -hankkeen kanssa. Koulutuksiin osallistui yritysten, kaupungin, Oulunkaaren ja yhdistysten työntekijöitä.

Työnhakijoille järjestettiin ensiapukoulutuksia, tulityökorttikoulutus, työturvallisuuskoulutusta, atk -alkeiskurssi ja kaksi kertaa neljä päivää kestävä moottori- ja raivaussahan käyttökoulutus.

Koko hankkeen ajan tehtiin kiinteää yhteistyötä Oulun seudun työ- ja elinkeinotoimiston Pudasjärven toimipisteen, Oulunkaaren kuntayhtymän sosiaali- ja terveystoimen, Pudasjärven kaupungin eri hallintokuntien, Silta Työhön -hankkeen sekä eri yhdistysten kanssa.

Hankkeessa on rakennettu toimintatapa, jossa kylien toimijoiden, kaupungin sekä muiden työllistämiseen liittyvien tahojen yhteistyö on lähtenyt käyntiin. Yhteisesti suunniteltujen toimenpiteiden ja tavoitteiden hankkeessa on saatu kehitettyä roolijakoja eri toimijoille, jotka ovat edistäneet välityömarkkinoiden muotoutumista Pudasjärvellä.

Vaikutus työttömiin: työttömät ovat saaneet uusia työpaikkoja, harjoittelupaikkoja sekä päässeet työ- ja palkkatukikokeiluihin ja, joka on myös mahdollistanut siirtymisen avoimille työmarkkinoille.

Hanke vaikutti työelämässä olevien asenteisiin yksilöllisellä ja yleisellä tasolla. Työttömänä olevien työllistyminen/muu kuntoutuminen ja siihen liittyvät positiiviset vaikutukset on koettu kuntalaisten keskuudessa yhdistävänä ja ongelmia vähentävänä tekijänä.

Hankkeen toimenpiteiden seurauksena perustettiin Pudasjärven kyläneuvosto. Kyläneuvosto on myös tiedottamisen foorumi, joka kokoaa yhteen pudasjärveläiset ajankohtaisten ja maaseudun elinvoimaisuutta, hyvinvointia ja elinympäristöä kehittävien asioiden pariin. Kyläneuvoston tehtävänä on koota kyliltä tullutta tietoa ja pyrkiä saamaan kylien ääni kuuluville päätöksenteossa sekä saada aikaan vuoropuhelu kylien ja kaupungin välille. Asukastupatoimintaa toteutettiin Puhoksella, Korpisella ja Juustolassa.

Lähidemokratian toteuttaminen kuntatasolla on mahdollistanut tilanteen, jossa laajemmat tahot ovat päässeet tehokkaammin, tasapuolisesti ja monipuolisemmin vaikuttamaan omien alueidensa elinolosuhteisiin.

Hankkeen toiminta nosti esille ongelmia ja esteitä työllistämisessä, jonka takia käynnistyi tarve löytää keinoja Pudasjärven työllisyyden kohentamiseksi. Siksi syksyllä 2013 käynnistettiin Pudasjärven kaupungin työllistämissuunnitelman laadinta, jonka keskeisin tavoite on Pudasjärven alueen työllisyyden toimijoiden verkottuminen, yhteisten päämäärien sekä tavoitehakuisen toiminnan kehittäminen ja tuottaminen. Työllistämissuunnitelma valmistui ja hyväksyttiin kaupunginhallituksessa keväällä 2014.

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

Jouni Puhakka
työhönvalmentaja
Pudasjärven kaupunki

Eräleiri 2014

Porukkaa saatiin taas sopivasti mukaan ja kuusitoista nuorta osallistui leirille. Ilmat olivat mitä parhaimmat, hauskaa oli ja asioita käytiin läpi huolella, että mahdollisimman moni läpäisisi metsästäjäutukinnon. Välillä oli leiristä muodostua uintileiri, mutta päästiinhän sitä aina yhteisymmärrykseen miksi leirillä ollaan.

Käytiin Ranuan eläinpuistossa Uusi-Illikaisen Juhani ohjastamalla linkkurilla. Kiitokset Juhanille talkooavusta! Ampumaradan reissu oli taas kerran kaikista leiriläisistä erittäin antoisa, sillä sai kaikki ampua sekä hirvikiväärillä että piennarilla.

Pudasjärven Tjistanhoitoyhdistys ry,
Livon metsästysseura ja Livokas ry
KIITTÄVÄT
Pudasjärven kaupunkia, Nevakiveä ja
Juhani Uusi-Ilrikaista saamastaan tuesta
leirin järjestämiseen.

Eräleiriläiset vuosimallia 2014

Perjantaiamuna oli jännitystä ilmassa, kun Lehtolan Mikko asteli sisälle luokkaan. Mikko oli tullut ottamaan vastaan metsästäjäutukintoa. Viisitoista poikaa osallistui kokeeseen. Aikaa oli puolitoista tuntia vastata kuuteenkymmeneen kysymykseen, joissa saa olla enintään kahdeksan väärin. Kokeiden tarkistuksen aikana jännitys oli käsin kosketeltavaa.

Kokeen läpäisi kahdeksan poikaa, joka on oikein hyvä määrä. Ensimmäistä kertaa leirin historiassa jaettiin myös osallistumistodistus kaikille leiriläisille, joka on apuna joskus, kun nuoret hakevat aseennakkais- tai hallussapitolupaa.

Tulevia leirejä ajatellen vanhemmat voisivat esittää toivomuksia leirin ajankohdasta joko allekirjoittaneelle tai Pertun Minnalle.

Terveiset täältä upeasta syksyisestä Kirsikankaasta toivottelee,

Alpo

Nöpö -marsu

Tässä on minun lemmikki Nöpö. Se on tyttömarsu. Nöpö on 8 viikkoa vanha ja se on asunut meillä kohta kolme viikkoa. Nöpö on välillä juoksuaidassa. Nöpö juoksee siellä ja saa makupalaksi kurkkua. Se on Nöpön suurta herkkua. Se tykkää pehmystä kangaspalasta sen pesäkolossa.

Nöpö tykkää, kun sitä silittää, niin se kurisee. (kehrää.) Minä annan Nöpölle ruuaksi porkkanaa, pellettejä, parsakaalia, heinää. Se juo isosta vesipullosta vettä. Veteen on sekoitettu C-vitamiinia. Nöpö on pehmyt ja ihana lemmikki.

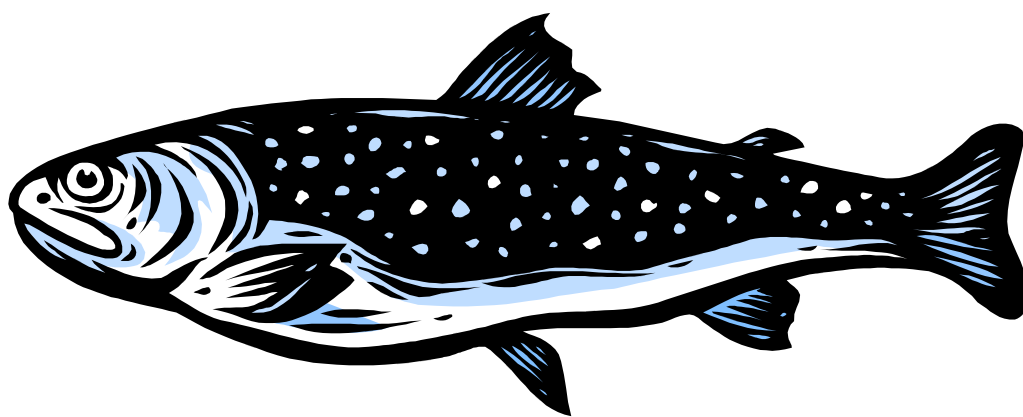
Selenan pieni ja pörröinen Nöpö -marsu

Selena 6v.(kuva virve Stenius)

Kalastuskunnan kuulumisia

Nyt, kun eletään jo syyskuun alkua, voimme puhua kevään ja kesän säistä kalamiesten näkövinkkelistä katsottuna. Tammikuulla oli lyhyitä pakkasjaksoja ja sitten loppupalvi oli poikkeuksellisen leutoa säätä. Jäät joessa jäivät olemattoman heikoiksi. Huhtikuun alkupuolella alkanut lämmin jakso sulatti talvella sataneen vähäisen lumipeitteen jo vappuun mennessä lähes tyystin ja siitä lähtevän veden imi roudaton maa lähes tyystin. Koettiin ennätyspieni kevättulva, mutta joki aukesi silti ennen vappua, mikä johtui taas siitä, että jäät olivat olemattoman heikot. Putaisiin ja lahtiperukoihin jäivät jäät kalamiesten kiusaksi (tai kalojen onneksi, saivathan hauet kutea rauhassa). Erkinä oltiin jo paitasillaan, mutta Urpon päivältä alkoivatkin sitten yhdeksän viikkoa kestäneet kollotukset. Vanhat ihmiset ennustivat aikoinaan, että jos Jyrinyönä kylmää, niin silloin yöhallat jatkuvat niin kauan, kuin on lunta maalla ”mehtikanankaan” verran ja jos kylmää kaikki kolme jyrinyötä, seuraa siitä yhdeksän viikon kollotukset. Jyrinyö on Yrjönpäivän vastainen yö huhtikuun lopulla ja kaksi seuraavaakin yötä ovat näitä vanhan kansan sääennustuksen tarkoittamia öitä. Mutta eihän minun pitänyt säästä ja ilmoista kirjoittaa, vaan kala-asioista.

Kolmas päivä kesäkuuta Voimalohi toi taas velvoiteistutettavat järvitaimenet, 204 kappaletta kaksivuotiaita taimenen poikasia. Nythän taimenen alamitta on 60 senttiä, joten toivotaan, ettei kukaan ole pistänyt niitä kalalaukkuunsa, vaan saisivat varttua kutukypsiksi uudessa

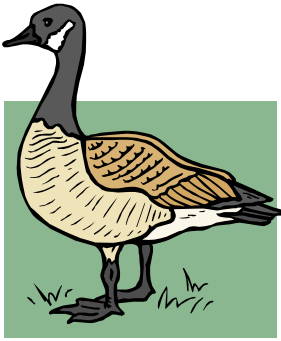
kasvupaikassaan. Jo siinä vaiheessa kuulin kalastusmestari Leo Partaselta, että merilohta on alkanut nousta Iijokisuulle erittäin hyvin. Edellisvuosien tapaan suunnitelmissa oli, että Livojokeen vapautettaisiin taas 80 kappaletta lohia. Perämeren Lohenkalastajista Tero Nieminen laitto sähköpostia, että kuljetuksen urakoiva Vääräniemi Oy ei aio peruuttaa koulun laavun rantaan, jos emme ensin karsi oksia laavun rantaan vievän tien varresta. Alpo ja Kauko olivat ratkaisseet ongelman jo viime syksynä rakentamalla rantautumistien Etilän rantaan.

1. kesäkuuta Vääräniemen auto toi ensimmäiset 20 lohta, 4.7. sama automies toi 25 lohta ja vielä 7.7. tuotiin 28 lohta. Siis yhteensä 73 lohta. Kaikki hyväkuntoisia ja virkeitä kaloja, eikä osattu ajatellakaan, että jotain ongelmia näiden siirtoistutettujen lohien kanssa syntyisi, mutta niin vain kävi, että sairaita lohia alkoi ilmaantua niin Livojoelle kuin Korpijoelle ja Iijoen pääuomaankin. Selitys löytyi heinäkuun alkupuolella alkaneesta helleaalosta, joka lämmitti jokivedet poikkeuksellisen lämpimiksi. Yksi ainoa syy ei lämpimissä säissä ole, vaan siirrettävät lohet kulkevat monen käsittelyn läpi, ennen kuin ne vapautetaan voimaloiden yläpuoliseen vesistöön, että vaikka eläinlääkäri tarkastaa jokaisen kalayksilön, kuljetuksesta aiheutuva stressi yhdessä lämpimän jokiveden kanssa aiheuttavat sen, että jos ja kun kalan suomupintaan tulee limakalvovaurioita, iskee vesihometauti helposti kalaan ja aiheuttaa kalan sairastumisen ja kuoleman.

Kesä on ollut vähäsateinen, eivätkä kesätulvat ole haitanneet kalastusta. Pikemminkin päinvastoin, helteet ja liian vähänä oleva vesi on haitannut kalastusta ja näin ollen kalastuslupien myyntiä. Tarkkaa kokonais-tilannetta ei minulla tilanteesta ole, mutta eiköhän silti olla aivan viime vuoden tasolla lupamyynnissäkin ja jos uusi kalastuslaki astuu voimaan suunnitellussa muodossaan, niin ensi vuonna emme pääsekään myymään uistinlupia omiin kalavesiimme. Jäämme kuulolle.

Niilo Kokko

Livon metsästysseuran kokouksesta

Kesäkokous pidettiin koululla elokuun 17. päivä. Todettiin lasketun riistakolmion ja kokousväen havaintojen perusteella, että kanalintujen pesintä on kärsinyt alkukesän kylmyydestä. Riekko päätettiin rauhoittaa metsästykseltä tänä syksynä kokonaan seuran alueella sekä metsolinnuille kiintiöksi yksi lintu metsästäjää kohden. Ja todettiin vielä, että kukaan ei pahastu vaikka se yksikin jäisi saamatta.

Pienpetojen pyytäjille maksetaan pientä palkkiota entiseen malliin. Jäsenkortteja myyvät Livolla Kokko Niilo ja Turpeisen Alpo, Kurenalla Pertun Kalle. Jäsenkortin takana olevan saalistilasto pitää palauttaa tammikuun 10. päivään mennessä koululle, metsästysseuran postilaatikkoon.

Kokouksen jälkeen Turpeisen Alpo kokosi hirviporukan ja siihen tulikin porukkaa entiseen malliin. Pyyntiluvilla saa kaataa kolme aikuista ja neljä vasaa. Ajometsästys aloitetaan vasta toisena pyyntiviikonloppuna, koiramiehet voivat mennä metsään heti aloituksessa syyskuun viimeisenä viikonloppuna. Peijaiset pidetään koululla 1. päivä marraskuuta.

Virkistävää jahtisyksyä kaikille,

Jussi Perttu

Livojoen putaat

ProAgria Oulu ry:n hallinnoiman VYYHTI-hankkeen kautta on Livolle saatu asiantuntija-apua Livojoen putaiden kunnostusaloitteen eteenpäin viemiseen. Eero Hiltunen on käynyt putailla katselmuskäynnin ja tehnyt Karsikkoperän osalta raakkukartoituksen.

Aiemman putaiden kunnostushankkeen jäljiltä on löytynyt tietoa, että Livon jakokunnalla on putaiden aukipitovelvoite. Tämä saattaa helpottaa ruoppaushankkeiden tekemistä. Tarkoitus on, että vielä tämän syksyn aikana voitaisiin tehdä ruoppaus Saviojan suuhun, joka mahdollistaisi Karsikkoperän kunnostusta.

Metsäpalvelu Otso on ilmaissut kiinnostuksensa Saviojan ja Ruosteojan valuma-alueiden kunnostukseen metsäojien osalta. Kiintoaineksen tulo putaisiin pitäisi saada mahdollisimman pieneksi, jotta kunnostuksista saataisiin pitkäaikainen hyöty.

Kuva Takkulanputaasta, jossa veden ollessa alhaalla Ruosteoja laskee jo kolmatta kesää vastavirtaan putaaseen

Anni-Inkeri Törmänen

Jenny ja Otto Koivukankaan jälkikasvu Mäntyniemessä

Jenny ja Otto Koivukankaan lapset ja lastenlapset kokoontuivat juhlavasti Mäntyniemeen elokuun toisena päivänä. Olipa mukana osallistujia seuraavastakin sukupolvesta tapahtumaan eloa tuomassa. Selvyyden vuoksi todettakoon, että kyse ei ollut siitä Mäntyniemestä, josta pitäen tasavallan suurin viranhaltija ajoittain komentojaan ja kommenttejaan jakelee, vaan Pudasjärven Yli-Livolla sijaitsevasta Mäntyniemestä.

Suvivirsi avasi tapahtuman

Idea kokoontumisesta oli muhina jo vuosia ja oli siitä keskusteltu kasvotusten ja naamakirjankin kautta, kertoi tapahtuman ideoija Hilka Vainikainen, joka on Jenny ja Otto Koivukankaan Alli-tytön tyttö. Lopulta ajatus tuli siihen vaiheeseen, että pulinat pois ja toimeksi. Mäntyniemeen saapui toinen toisilleen enempi tai vähempi outoa porukkaa, mutta vapaiden esittelyjen jälkeen oltiin jo tutumpia ja usein kuuli sanottavan, että sinäkö se oot (niin monen vuoden jälkeen). Ja: ”Täällähän sitä ennen oltiin kesät heinänteossa. Tuossa oli se kiikku ja tuolla se pässi”.

Raskaiden helteiden lomaan oli tilattu siedettävä - vähän yli parikymppinen keli. Niinpä oli laajan suvun hyvä tehdä tuttavuutta ja nauttia paikan nykyisen isännän, positiivisuuden esi-isän, Matti Koivukankaan tarjoamista uusista perunoista, jotka sukuun kuuluva Alpo Illikainen soppatykillään lisukkeineen jalosti syöntikelpoiseksi. Leo Koivukangas lahjoitti pakolliset kärkkärit mausteineen ja jokainen tulija toi tullessaan jotain.

Jenny ja Otto Koivukankaan seitsemästä lapsesta mukana riennoissa oli viisi. Lauri on jo edesmennyt ja katraan vanhin; Kalervo poti tapahtuman aikaan sairauttaan Kemijärvellä. Seuraavaa sukupolvea onkin sitten jo aika tuhdisti, sillä näitä serkuksia on ollut kaikkiaan 67, mutta kolme heistä on jo poistunut keskuudestamme. Tämä sukukunta on levinnyt Lapin läänistä Hankoon asti ja tapahtumassa heitä olikin tältä väliltä. Huumorilla sanottuna lause: Lisääntykää ja täyttäkää maa, on otettu Koivukankaan suvussa ihan tosissaan.

Torniosta saakka oli ihan varta vasten Mäntyniemen gaalaan matkannut Jennyn ja Oton Annikki-tytön tyttö Aila Palomaa (os. Taskila). Hän oli saanut tiedon tapahtumasta facebookista Koivukankaiden sivuilta. Hänen kommenttinsa päivästä oli ytimekäs: ”Aivan mahtavaa!!! Täällä sitä tuli ennen oltua kesät!” Hän kertoi, että joitain osallistujia tuntee ja muistaa nimen, jotkut yhdistää johonkin porukkaan sukunäön perusteella, mutta joidenkin henkilöllisyys selviää esittelyn kautta. Aila aikoi viikonlopun aikana vielä käydä Oulunseudulla sisaruksiaan ja heidän perheitään moikkaamassa.

Noin sadan osallistujan tapahtuman avasi Suvivirsi joka kännykän välityksellä kuului Kemijärvellä myös Kalervon korvaan. Olavi Koivukangas toivotti porukan tervetulleeksi ja vapaa seurustelu sekä painon kurissa pitäminen pöytien ja soppatykin antimien avulla sai alkaa. Päivän aikana oli muisteluksia monenlaisia ja oli järjestetty leikkimielisiä kisailujakin. Nyt oli syötävää ihan mässätä asti ja monen sortista, mutta moniko muisteli tai tiesi tuon päivän aikana sen, että mitä oli ruokatarjonta tällä paikalla kyseisen paikan asuttamisen alkuvuosikymmeninä? Variksen ja harakan munia, kanin lihaa, leipää... jos sitä oli.

Heavy T (myös kuva)

(lisää kuvia kokoontumisesta jutussa ”Koivukankaiden koettelemusten tie”)

Livon nuotioillassa oli lämmin tunnelma

Tuttu lämmin
vastaanotto leyhähti,
kun tulimme diakonissa
Eevan kanssa Livolle
nuotioillan pitoon.
Varmuudeksi livolaiset
pökkäsivät nuotioon
lisää loimua, että
varmasti olisi erittäin
lämmihenkinen
vastaanotto. Kovin ovat
vieraanvaraisia nämä
livolaiset. Siinä
lämpimistä
henkäyksistä nauttiessa
alettiin nuotioillan
alkajaisiksi laulaa
hoilottamaan lauluja. Paikalla ollut lähes kolmikymmenpäinen kuoro lauloi innokkaasti useamman laulun.

Nuotioiltäväki odottelemassa alkulauluja

Laulunloiloutuksen jälkeen Eeva-diakonissa kyseli tutuksi tulleeeseen tarinaan verbejä eli teonsanoja. Kovasti tuntui livolaisilla olleen tekemistä kesän aikana. Ainakin sen perusteella, millä innolla he verbejä heittelivät suustaan ilmaan. Livolla tuntuu olevan hyvää tekemisen meininkiä myös tarinan tekemisessä. Verbit eivät loppuneet kesken ja saimme aikaan hyvän tarinan. Tarina on luettavissa tämän jorinan lopussa.

Kisailut ovat Livon nuotioillassa aina oma ohjelmanumeronsa, joten kerrotaanpas jo tutuksi tulleeeseen malliin jokaisesta lajista jotain omia havaintojani. Pääsevätppä samalla kisailutunnelmiin mukaan myös he, jotka eivät päässeet tai ehtineet paikalle.

Pehmispallon heitto renkaaseen

Lajin nimestä voisi ehkä ajatella, että kyseessä olisi ollut jäätelöpallon heitto. Ei sentään. Yksinkertaisena tehtävänä oli heittää muutaman kymmenen gramman painoista palloa maassa pötköttäviin renkasiin. Muutama tajusi pelin juonen eli heittivät pallon renkaiden sisään, kun taas jokunen nuotioiltalainen viskeli palloa enemmän tai vähemmän sivuun. Selitykset onnistuivat paremmin kuin itse heittosuoritus. ”Kentässä oli kuumelma vika, heittoväline oli liian kevyt, vastatuuli puhalsi ja naapurijoukkueen pelaajat häiritsti..”, siinä muutama hyvä selitys näytteeksi.

Puutappien heitto hernerokkapurkkiin

Puutappien heitossa oli hymy herkässä

Heittoväline keveni entisestään tässä lajissa. Puutappeja piti heittää hernerokkapurkkiin parista metrillä. Tässä lajissa menestystä tuli vain pitkäkyntisillä vai olikos se sittenkin pitkäkäteisillä..? Taitaa tuo jälkimmäinen termi olla osuvampi, sen verran rehellisiä livolaiset ovat. Tyhjä peltipurkki kyllä kilahteli sieltä ja täältä, mutta harvempi kilautteli purkin sisätiloja. Selitykset olivat edellisestä lajista tuttuja. No, oli miten oli, harva törppö osui törppöön.

Pingispallon vispaus

Tehtävänä oli vispata pingispalloa merkkitötsällä eli oranssilla merkkikartiolla mahdollisimman pitkälle. No, arvaapa mikä oli syynä, kun ei lentänyt. ”Kentässä oli kuulemma vika, heittoväline oli liian kevyt, vastatuuli puhalsi ja naapurijoukkueen pelaajat häiritsi.” Olenkohan kuullut nuo kommentit joskus aikaisemminkin..?. Mutta eräs nuoripari sentään näytti voimansa ja taitonsa ja viskasivat pingpong-palloa niin, että suhina kävi viereisessä aidassa määkivien lampaiden korvissa. Kehumatta yhtään liikaa, molemmat suoritukset olivat kesän parhaimistoa.

Veden kuljetus kuorma-autolla

Yksinkertainen tehtävä: Vie vettä mahdollisimman paljon lähtöpaikalta maaliin. Ja eihän tätäkään lajia voitu suorittaa ilman livolaisia venkoiluja. Ensimmäisenä tehtävänä oli laittaa pullosta vettä purkkiin. Mutta livolaiseen tapaan päätettiin laittaa koko pullo vesineen auton lavalle ja lähteä sitä ajeluttamaan kohti maalia. Mutta eihän tuomaristo tätä hyväksynyt, vaan palautti epämääräisen homman alkupisteesseen. Pienten jupinoiden jälkeen molemmat joukkueet alkoivat lirruutella vettä purkkeihin ja viemään ”hookaksoota” pyykkipoikaongella sääntöjen mukaisesti eteenpäin. Aikansa siinä joukkueet tuhersivat ja vesilasti oli valmis. Mutta mitäs kummaa, joku kelvoton oli porannut reikiä kuorma-auton lavalle ja sen lisäksi vielä lavalla olleisiin vesimukeihin. Kovin vähän oli vettä maalissa jäljellä, kun kuorma-autot karauttivat maaliin ja vedet olivat loppupurkkiin laskettu. Vaikka reilulla meiningillä oli puolitoista litraa vettä molemmille joukkueille annettu, niin noin desilitran verran oli molemmilla maalissa enää vettä jäljellä. Taisi vesikuljetusfirma olla nimeltään Ab Seulan Kuljetus Oy.

Vedenkuljetustunnelmia

Kisailujen jälkeen todettiin, että toinen joukkue oli parempi. Mutta eipä tainnut kukaan kuitenkaan loppujen lopuksi ottaa selvää kumpi voitti. Toinen joukkue voitti vissiin kisailut ja toinen joukkue kaiketi selityskisat. Vai tulikohan tasapeli molemmissa? Itse en ottanut selvää. Oli miten oli, syömäänhän nuotioiltaväki piti ohjata ennen kuin selitykset ihan mahdottomiksi intoutuisivat. Hyvä ruoka parempi mieli, näinhän sitä sanotaan. Makkaraa paistettiin ahneesti ja syötiin vielä ahneemmin.

Itahartaudessa Eeva-diakonissa puhui rakkaudesta. Eeva kertoi, että meillä ihmisillä on tärkeää oppia rakastamaan itseä, jotta pystymme rakastamaan lähimmäistä. Rakkaudella on suuri voima ja se on elämässämme se tärkein asia niin kuin korinttolaiskirjeessä lukee. Hartauden päätteeksi veisattiin iltavirsi.

Nuotioillan saapuessa loppuhetkeen kiittelimme toisiamme ja toivottelimme hyviä kesän jatkoja. Mukava ilta oli taas Livolla viettää. Lämmin tunnelma, mukava puheenpulpatus läpi illan ja miellyttävä joen kohina, eipä siinä kukaan enempää kaipaa yhden nuotioillan aikana. Loppuun tiedoksi, jos joku sitä sattuu miettimään, niin väkeä oli paikalla tasan kaksikymmentäseitsemän (27).

Kirjoitteli,

Marko seurakunnasta (myös kuvat)

Livon verbitarina 6.8.2014:

Ennen Livon nuotioiltaa Eeva ja Marko lukivat seurakuntatalon pihalla. He nauroivat mukaansa makkarat ja samalla pakkasivat makkaratikkuja. "Eiköhän voida lähteä?", tuumaili Eeva samalla kun hän nautti istuessaan auton rattiin. "Jos joku tavara jää tykkäämään, niin sitä me ei itketä", vastasi Marko.

Eeva kyselee verbejä

Eeva souti autoa ja kaksikko lähti karkuun kohti Livoa. Automatalla Marko uinahti ja Eeva puhui. Ensimmäisenä Eeva ja Marko keittivät nuotioiltaväelle. Nuotioiltaväki lakaisi iloisesti ja vieraanvaraisesti. Marko söi kitaraa nuotioillan alussa. Kun Eeva alkoi uida ennen verbien kyselyä, niin iltanuotioväki parveili paikalla suu pyöreänä.

Monenlaiset kilpailut saivat nuotioiltaväen niittämään kisailukentällä. Innokkaimmat kömpivät puutappien kanssa. Varo-

vaisemmat tyytyivät onkimaan vesipulloja ja -kippoja. Kisailujen jälkeen makkaraa saunottiin nuotiossa ja sinappia pompittiin makkaran päälle. Nuotio keinui ja ihmiset tiskasivat toisilleen. Illan päätteeksi Eeva poimi hartaudessa. Se jos mikä uudisti nuotioiltaväkeä. Loppuvirsi hojeltui yhdessä komeasti.

Kyläläiset päättivät vielä lopuksi nukkua. Nuotioiltaväki kaahlsi koteihinsa ja Marko ja Eeva ryömisivät autoonsa. Kyläläisillä oli vielä aikomuksena kävellä ennen yöpuulle menoa. Tämä tarina sai nuotioiltaväen innokkaasti paistamaan, mutta Eeva ja Marko päättivät vain tynnen rauhallisesti veistellä.

Seurakunnan toimintakerho alkaa

TOIMINTAKERHO

KESKIVIikkoisin klo 17.00-18.30

ALAKOULUIKÄISILLE!!!

LIVON KOULULLAI

ALKAA:
KESKIVIikkona 17.9.2014 klo:
17.00

KERHO-OHJAAJAT:
AINO PUHAKKA
IDA KÄRPPINEN

ASKARTELUA, LEIKKEJÄ, JOSKUS
JOPA LEIVOTAAN :D

Kotkotusta ja hirnuntaa Toukolassa!

Meillä täällä Toukolassa on kotieläimiä useamman sorttista; hevosia, kanoja sekä koira ja kissa. Onpa ollut muutamana vuotena lampaitakin. Eläimet ovat mukavia kavereita ja tekevät maalaismaisemasta sen aidon näköisen. Ilman harmaita hiuksia ei eläinten kanssa kuitenkaan selviä, mutta hupaisia hetkiä saadaan arjen keskelle todella paljon.

Hilpeyttä on antanut kesän mittaan yksi jos toinenkin eläin. Välillä on hevosemme Nasu ja Hessu tulla kopsutelleet aamutuiimaan pyörälenkillä olevaa naapurin Eskoa vastaan ja välillä kukkomme Utu on löytynyt sisältä pyykkikorin päältä ihmettelemästä pyykkikonetta.. Eipä ole ensimmäistä kertaa meidän eläimet karkuteillä. On vuosien aikana niin lampaita kuin hevosiaakin käyty välillä keskikylältä sekä Kirsilän periltä hakemassa.

Elokuun lopulla saimme taas kokea hilpeän tapahtuman kanarintamalla, sillä noin kuukauden hukassa ollut kana oli tullut kotiin. Oli siinä mukana muitakin tulokkaita, sillä kanalla oli mukanaan 11 tipua! On siitä iloa ja ihmettelemistä riittänyt.

Utu -kukko pyykkikonetta ihmettelemässä

Kanarouvan perheonnea

Ensi talvesta tulee eläinrintamalla vähän helpompi, sillä heppamme pääsivät talveksi tosi toimiin Hirvaskosken ratsastuskoululle. Kotiin jäävät koiran ja kissan lisäksi vain kanat ja kukko sekä liuta tipuja.. Taitaa Matti saada tehdä vähän kanalaan laajennusta 😊.

Näiden kuvien merkeissä on mukavaa toivottaa kaikille mukavaa syksyä ja talven odotusta.

Birgitta (myös kuvat)

Livon kesäseurat

Livon kesäseurat pidettiin heinäkuun toisena sunnuntaina Ruostehovilla. Saimme kuulla pyhää, muuttumatonta Jumalan sanaa posiolaisten puhujavieraidemme Juha Myllynevan ja Mikko Pätsin kautta. Jumalan armon ja voimaan luottaen oli turvallista jatkaa matkaa.

Soile

Illikaisten sukujuhla

Illikaisten toinen sukujuhla pidettiin Livon koululla 12. - 13.7.2014. Jäsenten taholta oli tullut toivomus kaksipäiväisestä juhlasta.

Lauantaina puheenjohtaja Raimo Illikaisen tervetuloitovotuksen jälkeen pidettiin Illikaisten sukuseura ry:n varsinainen sukukokous, jossa käsiteltiin sääntömääräiset asiat. Hallitukseen seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi valittiin Markku Illikainen, Anneli Kontio, Paavo Lohvansuu, Eeva Mäntykenttä, Minna Perttu, Tapio Pohjanvesi ja Mervi Skinnarla. Sukuseuran kunniajäseniksi kokouksessa kutsuttiin Raimo Illikainen, Heikki Puolakka sekä Paavo Lohvansuu.

Kokouksen jälkeen julkistettiin Illikaisten sukuseura ry:n logo. Siihen on kuvattu hirsitaloa, airo ja Livojoki, jota pitkin ensimmäiset Illikaiset mahdollisesti tulivatkin veneellä Livolle ja rakensivat talonsa jokivarteen. Logon on suunnitellut Jarkko Tarujärvi.

Lauantaina Raimo Illikainen kertoi Illikaisen suvusta sekä tekeillä olevasta sukukirjasta. Sukukirjan tulostettu versio oli nähtävillä ja siihen sai halutessaan tutustua ja samalla tarkistaa omia tietojaan. Sunnuntaina Illikaisen sukua esitteli Heikki Puolakka.

Lauantaina varsinaisen juhlan jälkeen rannalla laavulla oli tarjolla nokipannukahvia ja munkkeja sekä kettingin- ja saappaanheittoa haitarimusiikin säestyksellä, mutta helle taisi saada ihmiset haluamaan jo kotiin.

Satakunta Illikaista kerääntyi juhlistamaan sukuaan kauniina kesäpäivänä 12.7.2014

Sunnuntain tilaisuus alkoi pastori Juha Kukkurainen ja kanttori Jukka Jaakkola pitämällä hartaustilaisuudella.

Molempina päivinä ohjelmassa oli yhteislaulua, runoja ja lauluesityksiä. Tilaisuudet päättyivät yhteiskuvan ottoon, kahvitteluun ja arvontaan.

Saimme nauttia Alpo Illikaisen maistuvista keitoista ja Livokas ry: n naisten loistavasta tarjoilusta – sydämelliset kiitokset heille! Sää ja tunnelma oli lämmin.

Seuraavan kerran tapaamme näissä merkeissä kolmen vuoden kuluttua.

Eeva Mäntykenttä

Koivukankaiden koettelemusten tie

Seuraavassa selontekoa yli-livolaisen pariskunnan Jenny ja Otto Koivukankaan ja jälkikasvunsa vaiheista. Otto kuoli talvisodan viimeisinä hetkinä ja Jenny jäi lastensa yksinhuoltajaksi.

Lapsista yksi, Matti-niminen, jäi myöhemmin asuttamaan vanhempiansa perustamaa Mäntyniemien tilaa. Lauri sai haltuunsa muutaman kilometrin päässä sijaitsevan isänsä synnyinkodin Pykkeijan, jota isännöi kuolemaansa asti. Alli tuli miniäksi Livolle Kokkoon, jota huushollaa edelleenkin tomerasti. Kirjanpitos- ja käsialansa ovat tänäänkin huomionarvoisia. Annikki, Olavi ja Pentti asuvat Oulussa ja Kalervo Kemijärvellä. Olavi lapsineen vierailee Livolla tiheään, onhan heillä useita mökkejä Livon lumoissa.

Mutta syynäilläänpä mitä on pääpiirteissään ollut tämän katraan historia ja elämänvaiheet:

Otto Koivukangas näki päivänvalon 19.6.1902. Hänen kotinaan oli Yli-Livolla ”joen toisella puolella” sijaitseva Pykkeijan tila. Sinne hän saatteli aikuiseksi vartuttuaan vastaviihtyn vaimonsakin, joka löytyi samalla kylällä Nurmelan talossa varttuneesta Jenny Kustaava Nurmelasta (s. 1.9.1907). Häät pidettiin vuonna 1927.

Pykkeijassa nuorelle parille syntyi kaksi heidän ensimmäistä lastaan; Kalervo 1928 ja Lauri 1929. Laurista tulikin sitten monien vaiheiden jälkeen Pykkeijan pitkä-aikainen isäntä. Pykkeijan yhden huoneen huushollissa asusti tuolloin myös Oton vanhemmat ja hänen kolme veljeään ja kaksi sisartaan. Niinpä ei ole ihme, että nuorta perhettä kiinnosti muutto edes vähän väljempiin tiloihin. Askeleena eteenpäin saatiin Saarekkeesta hyrrylle yksi huone. Siellä syntyi huonemiehen poikana Olavi; vuosilukeman ollessa 1931. Olavi itse on kuullut, että hänet olisi maailmaan avittanut Käpy-Hilda, joka oli sukua hänen äidilleen. Saareke-nimisen talon omisti noihin aikoihin Jennyn Matti-veli.

Jennyllä ja Otolla oli kuitenkin haaveena oman kodin saaminen ja toive toteutuikin syksyllä 1931, kun päästiin oman katon alle Yli-Livon Kipinäsuolla sijaitsevaan Mäntyniemeen. Sinne Otto oli rakentanut 5,5 kertaa 8 metriä olevan asuinrakennuksen, josta tosin oli asuttavana tuolloin vain pirtti, joka oli ja on edelleenkin kooltaan 5,5 kertaa 5,5 metriä. Tuolloin jaettiin Suomen ensimmäisiä asutustiloja ja paikallisena järjestelijänä oli Hako-Taneli. Mainittakoon että Mäntyniemien pirtin uuni on salvettu muista yhteyksistä kuuluisan hirsikehikon päälle. Siitä kuuluisammasta versiosta poiketen kehikko ja uuni jaksavat edelleenkin hyvin (terveiset Taivalkoskelle).

Mäntyniemien sisarukset ja yksi heidän serkkunsa (toinen vasemmalta)

Ensimmäinen Mäntyniemessä syntynyt lapsi on Alli (1933). Lapsikatra kasvoi seitsemään, kun Matti (1935), Annikki (1937) ja Penttikin (1939) pahanpohjimmaisena liittyivät uljaaseen katraaseen. Kipinäsuu oli tuolloin vaikeakulkuista ja vetistä seutua, mutta sinne oli vaan alettava peltoa kuokkimaan mikäli meinasi tulevaisuuteen kurkottaa. Kuokittuja kuivuneita mättäitä, kun poltti, niin jonkin verran heinää saatiin parin vuoden ajan. Löytyipä suolta elätiksi kurjen poikanenkin, joka lasten riemuksi juosta

repalehti heidän mukanaan. Kurjen poikanen kuitenkin katosi jonnekin. Huolestuneet lapsukaiset saivat kuulla äidiltään epäilyksen että oliskohan se Käpylän musta koira syypää tähän häverikkiin. Selitys ei kuitenkaan uponnut ihan täydestä ja epäilyttää vielä tänäkin päivänä jo varttuneelle iälle ehtinyttä tuolloista lapsikatrasta.

Synkkiä pilviä alkoi ilmaantua niin Mäntyniemessä asuvien Koivukankaiden kuin koko Suomenkin ylle: idästä hönki sodan uhka pikkuisen Suomen niskaan. Otto-isä oli lohdutellut itseään ja perhettään, että vaikka sota syttyisi niin ei ne häntä kuitenkaan vie rintamalle - toisin kävi! Oli joulukuun viidennen päivän ilta vuonna 1939 kun Mäntyniemen pirttiin saapuivat Herman Nurmela ja Pauli Luokkanen viestinnään se, että Oton on aamuvarhaisella lähdettävä kohti pitäjän keskustaa, Kurenalaa; sota oli syttynyt. Nurmelassa oli tuolloin yksi kylän harvoja puhelimia, josta tuo epämieluin sanoma oli vastaanotettu. Koivukankaiden vanhimmat lapset muistavat elävästi vieläkin tuon illan. Olavikin toteaa: ”Kyllä siinä porukalla itkettiin, isäkin kääntyi uskoon”. Lisäksi hän haikeana muistelee: ”Isä otti illalla minut jalkojensa väliin seisomaan, vieläkin muistan kuinka turvallista siinä oli olla”.

Välillä tankattiin. Kuvassa oikealla Mäntyniemen tytöt Alli Illikainen ja Annikki Taskila. Vasemmalla istumassa etummaisena Olavi Koivukankaan poika Tero ja takanaan setänsä Pentti Koivukangas.

Tuo ilta oli viimeinen, jolloin Koivukankaan perhe näki isänsä. Aamulla, kun he heräsivät oli isä jo lähtenyt patikoimaan noin kahden peninkulman matkaa jalan Livolle Ala-Vainion taloon, josta oli Kalervon muisteluksen mukaan kuljetus nykyiselle Suojalinnalle, joka tuolloin oli suojeluskuntatalona. Kyseessä oli aikamoinen itsenäisyyspäivän marssi kohti suurta tuntematonta!

Rintamalta Otto lähetti vaimolleen kirjeitä, joissa hän oli huolissaan perheensä pärjäämisestä. Perheen olematon kenkätilanne huolestutti, halot, heinät, varmaan kaikki asiat. Otto Koivukangas ei päässyt kertakaan käymään lomalla talvisodan aikana. Kotirintamaltakin häntä muistettiin kirjein ja pienin paketein silloin kun se oli mahdollista. Sota

loppui ja kotijoukot odottelivat isiään kotiin palaavaksi. Näin oli myös Kipinäsuolla Mäntyniemessä. Vaikka kuinka vaivihkaa muilta kurkittiin metsän reunaan että josko sieltä tuttu hahmo ilmestyisi, niin ei. Kylällä alkoi liikkua huhu, että joku seitsenlapsisen perheen isä on sodan loppumelskeissä tullut tiensä päähän. Vaihtoehtoja ei kovinkaan montaa ollut tuolla kylällä ollut, muutama tosin. Kun viikko oli kulunut tuon raastavan epätietoisuuden vallassa päätti Jenny-äiti lähteä ottamaan asiasta selvää, kun kukaan ei tullut mitään kertomaankaan asian tiimoilta. Hän meni Rahkolaan ja esitti Rahkolan isännälle, joka toimi piiriasiamiehenä, kysymyksen, että: ”Oliko se Otto?” Vastaus oli, että kyllä.

Myöhemmin Mäntyniemessä kävi Oton sotakaveri kipinäläinen Eino Paukkeri. Hän oli kertonut, että heillä oli Oton kanssa sopimus siitä, että jos toinen kaatuu ja toinen jää henkiin, niin jäljelle jäänyt käy vainajan kotona tekemässä selontekoa vainajan viimeisistä hetkistä. Koivukankaiden lapsikatraan kuopus Pentti kertoi myöhemmin olleensa samassa autossakin kyseisen Eino Paukkerin kanssa. Otto Koivukangas koki kohtalonsa talvisodan viimeisillä metreillä Säkkijärven Häränpäänniemessä 12.3.1940. Aseet vaikeutettiin seuraavana päivänä klo 11.00. Otto oli ollut aiemmin Sallan rintamalla, mutta siirretty hiljattain torjumaan venäläisten rynnistystä Karjalan Kannaksella. Otto Koivukankaan jäätyneet maalliset jäännökset tuotiin Pudasjärvelle pienessä puisessa laatikossa, jossa luki: ei saa avata. Ne siirrettiin sitten oikeaan arkuun niiden sulettua. Hautajaisiin pääsi hevoskyydillä äitinsä kanssa vain kaksi vanhinta poikaa Kalervo

ja Lauri. Noihin aikoihin ei Livojokivarren tietä juuri aurailtu. Lauri on myöhemmin muistellut: ”Kun hautajaisten päätyttyä astelimme kirkkomaalta, näimme sen nuhrautuneen lauta-arkun, jossa isämme oli tuotu rintamalta. Se makasi maassa rojujen seassa kirkkoaidan kupeella. Me pojat katsoimme sitä totisin kasvojin”.

Jos ei ollut Koivukankaan perheen elämä helppoa tähänkään asti, niin nyt katsottiin totuutta silmiin vetisin silmin ja murheellisin, järkyttynein mielin. Miten tästä selvitään edes huomiseen? Perheen äiti jäi lopullisesti yksin huolehtimaan seitsemästä lapsestaan, joista nuorin oli viikkoa vaille vuoden ja vanhin kahta päivää vaille kaksitoista. Vapahuollosta ja Mannerheimin Lastensuojeluliitosta oli esitetty Jenny Koivukankaalle, että hän antaisi lapsensa otto- tai kasvattilapsiksi eri perheisiin. Jenny oli vastannut tuohon ehdotukseen tähän tapaan: ”Niin kauan kuin minä pystyn pidän heidät yhdellä koolla kotona”. Ja Jenny pystyi ja piti!

Elämä oli Oton kuoleman jälkeen todella työlästä; suota piti kuokkia lisää peltomaaksi, asuintalo oli keskeneräinen, raskaantyon tekijää ei ollut, talvisin loppui kaivosta vesi, jota vedettiin kelkalla läheiseltä suolta, kaikesta oli puutetta. Koulusta piti ottaa lomaa, että sai kiskottua metsästä honkia polttopuiksi. Koivukankaan Jennyn ja Oton jälkeläiset muistelevat, että ihan ensimmäisinä kesinä heillä oli heinätoissa auttamassa Siuruaisen Auku. Tuolloinkin heinät kannettiin sapilailla latoon. Heinätoista on yksi ikävä muisto jo hyvinkin kypsään ikään ehtineillä sisaruksilla. Tuolloin oli perheen äiti ja samalla riskein työntekijä Mäntyniemessä pistänyt vahingossa heinähangon jalkateränsä läpi. Hän oli todennut että tämäkin vielä. Lapset olivat olleet kovasti huolissaan että miten nyt pärjätään, mutta työ oli jatkunut, vähän ehkä reikään jotain kotitekoista yrttiä ja eikun menoksi.

Mäntyniemen sisarukset muistelevat äitiään todella energiseksi ja määrätietoiseksi ihmiseksi, joka ei näyttänyt heille tunteitaan; hän piti ne lapsilta piilossa. Tosin iltaisin, kun hän kävi viimeisen kerran navetassa katsomassa, että oliko siellä asustavilla parilla-kolmella lehmällä ja lampaalla kaikki hyvin, hän palasi sieltä usein vetisin silmin. Myöhemmin hän oli todennut, että muulloin oli hänen ympärillään vilskettä ja tekemistä, mutta navetassa hän oli usein yksin, siellä tapahtui se arkeen palaaminen ja totuuteen herääminen. Kaikesta kovuudesta ja puutteellisesta elämästä huolimatta lapset kokivat paljon positiivisiakin asioita lukuisine konnankoukuineen. Alli oli kerran tullut aamulla navetasta, jossa hän oli jo vähän isommaksi vartuttuaan autellut äitiään. Velipojat olivat vielä pötköllään hänen saavuttuaan huusholliin, vaikka kello lähenteli jo kahdeksaa. Talon siivousvastaava oli oitis tehnyt ratkaisunsa ja kääriytynyt nukkumateista muutamia vilttiin ja kantanut eteiseen - tai kuten jotkut muistelevat niin peräti lumihankeen asti. Veljeksistä Olavi oli perustanut oikein kanifarmin, josta saatiin paitsi syötävää myös turkiksia jopa myyntiin asti. Niistä tehtiin sitten lakkeja. Kerran oli kaninnahat huvonneet niin yhettömiin että Matti -veli jäi ilman lakkia. Eipä siinä auttanut muu kuin alkaa pyytämään kulkukissoja, piti hän se Matillekin turkislakki saada. Niin saatiin lakki Matillekin, jota toiset kiusoittelevat vielä nykyäänkin, että sinullahan olikin aina pää kipeänä. Lienekköhän naapurit silmitelleet tutun näköistä lakkia? Lakin teki lasten eno Nurmelan Yrjö. Annikki muistelee, että hänkin sai oman kanin jostain, mutta se jäi lehmän alle, joten hän ei päässyt sen kanssa juurikaan alkua pitemmälle. Allilla on muistonaan noilta ajoilta se, kun perheen lemmikkiorava putosi hänen ruoka-

Samasta puusta tehdyt Pentti Koivukangas ja sisarensa poika Ossi Illikainen

alkua pitemmälle. Allilla on muistonaan noilta ajoilta se, kun perheen lemmikkiorava putosi hänen ruoka-

lautaseensa, jolloin hän pillaili epätoivoiseen itkuun, että nyt ei ole ruokaa. Äitinsä oli todennut, että on sitä, älä itke. Olavi tosin muistaa senkin, kun äitinsä kerran eräänä iltana laittoi pöytään leipää ja sanoi että syökää, muuta ei enää ole.

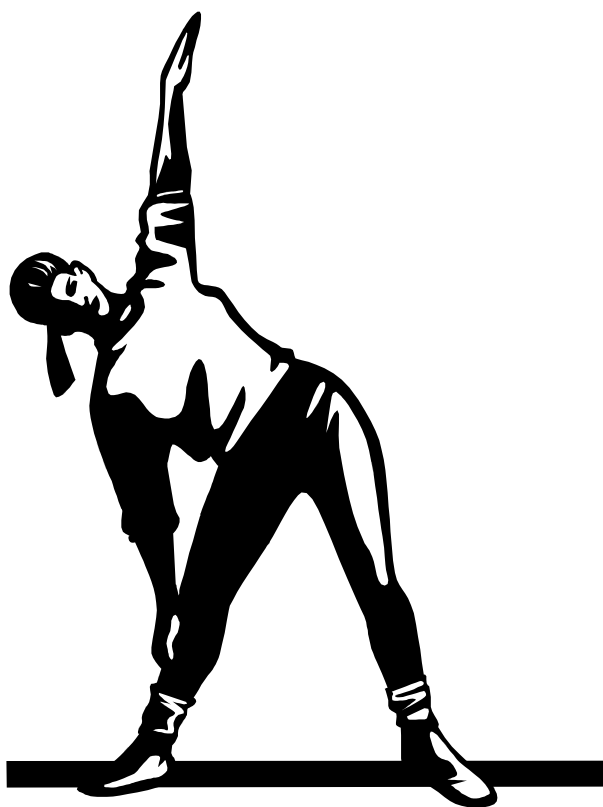
Jenny-äiti sai pientä sotallesken eläkettä ja lapset kuuteentoista ikävuoteen asti sotaorpoeläkettä, jonka suuruutta perheen esikoinen Kalervo on muistellut jo metsätöihin kyettyään seuraavasti: ”Kun käyn kahdena päivänä metsässä halkoja tekemässä, kuukauden eläke on tienattu”. Ruokavalikoimasta sen verran, että variksen ja harakankin munia syötiin. Pääruokana oli kuitenkin mm. lihavelli, leipäjankki, maitokeitto ja perunat. Riekkookin syötiin, jos raskittiin, sillä monesti ne myytiin, jos saaliiksi saatiin. Hedelmistä ei oltu kuultukkaan. Vaikka vitamiinien, rasvojen ja hiilareiden laskutoimituksia ei ole juurikaan taidettu tuossa porukassa tehdä, niin ikäihmisiksi on siltikin koko pesue selvinnyt ihan peruseväillä.

Mäntyniemen mummina myöhemmin tunnettu Jenny Koivukangas oli mummi paitsi omille lapsenlapsilleen, niin myös se koko kylän yhteinen todella energinen mummi, joka huolehti kaikista. Nyt jo edesmenneen, saarnamiehenä tunnetuksi tulleen, Mäntyniemen toiseksi vanhimman lapsen Lauri Koivukan vanhin poika Heino Koivukangas muistelee edesmennyttä mummiaan kaihoisesti: ”Teimme perheeni kanssa Kurenalle talon ja mummi tuli siellä käymään. Hän antoi minulle pienen summan rahaa todeten, että nyt te olette tiukilla”. Heino kertoi, että hän tiesi että mummilla ei ole paljoa rahaa, mutta silti hän halusi auttaa.

Vaikeista olosuhteista maailmalle ponnistaneet mäntyniemeläiset ovat pärjänneet maailmalla hyvin vaikka koettelemuksia ja vaikeita paikkoja on riittänyt tähänkin päivään saakka. Mäntyniemen lapsista Olavi julkaisi hiljattain kirjan *Sotaorvon Vaiherikas Elämä*, jossa hän kertoo oman tarinansa vauvasta vaariin asti. Kirjaa saa ostaa Pudasjärven Kirjakaupasta ja Olavilta itseltään.

Kokko Timppa Livolta (myös kuvat)

Kroppa kuosiin ja liikettä niveliin!

Jumppa elikkäs Kuntoklubi starttaa maanantaina 6.10. klo 19:00 totuttuun tapaansa. Ja jos ei eka kerralla näy osallistujia, niin aloitus siirtyy taas keväälle. Eli kannattaiskohan olla paikalla?

Miksikö kannattaa: liikunta lisää elinvuosia ja vähentää tutkitusti kipuja ja kremppoja kehossa. Lisäksi se mielikin vähän virkistyy ja pysyy muutenkin iloisempana, liikunta nimittäin lisää sellaisia onnellisuushormoneja elimistössä. Ja purkaa sinne kehoon ja mieleen kertynyttä stressiä. Tämän lisäksi siellä on melko hupasta sakkia ollut mukana, ainakin viime vuosina. Ja koska ne samat tyypit siellä vaan sitkeästi mukana pyörii, niin ei taida meno heiketä. Lajeja on ollut äärestä laitaan, on hierottu omaa päätä ja välillä jyristelty ympäri salia, epätahtiin totta kai. Ohjaaja etunenässä ja aina väärällä jalalla liikenteessä. Joten ei ole taidoista kellään kiinni osallistuminen. Tämä kausi aloitetaan kehonhuollolla, tarkastellaan ja kuulostellaan omaa olemista, opetellaan ryhtiä ja haetaan tasapainoa elämään. Eikö vain kuulosta melko mukavalta?

Sonja

Niehkan tarinaa

Mitähän sitä onkaan tapahtunut sitten edellisen kirjoituksen? No ainahan sitä jotain tapahtuu, kivoja ja vähemmän kivoja asioita.

Talvella kävimme monta viikkoa hangilla juoksemassa, se olikin tosi kivaa. Kyllähän me juostiin lujaa Zorron kanssa. Minulla oli heijastin/huomioliivi päällä, että Lahja näki missä minä mennä viiletän. Zorrolla ei tarvi olla mitään liiviä, se kun ei lähde koskaan Lahjan luota näkymättömiin. Sille on aina niin tärkeää pitää huolta omasta ihmisestä. Minä tiedän, että ei se emäntä sillä välin minnekään häviä vaikka juoksen etäämmälläkin.

Agilitykoira Zorro

Talven aikana me tutustuimme myös uuteen kaveriin, Namu-alaskanmalamuuttiin, joka oli silloin vielä pieni pentu. Pian se kasvoi minua isommaksi. Namu oli pari kertaa meidän kanssa hangilla juoksemassa.

Yhtenä iltamyöhänä huhtikuun alussa Zorron vointi meni tosi huonoksi. Ei se jaksanut kävellä ollenkaan, kun nousi nukkumasta pediltään. Lahja mittasi siltä kuumeen ja se oli tosi korkealla, 41 astetta. Kyllä meillä tuli hätä, että mistä me saadaan apua Zorrolla. Päivystävä lääkäri oli Iissä ja hän sanoi, ettei saa odottaa aamuun, pitää tuoda Zorro heti lääkäriin. Ritva-ystävä lähti onneksi meitä kyydittämään sinne. Puolenyön aikaan olimme perillä lääkäriissä. Zorro piti laittaa tiputukseen ja se sai antibioottia ja kipulääkettä, että pärjää aamuun asti. Tulehdusarvot sillä oli korkealla. Lääkäri sanoi, että pitää heti aamulla viedä Zorro jonnekin tutkimuksiin, että mikä sitä vaivaa. Niin me mentiin Ouluun Animagiin, siellä otettiin rtg-kuvat, joista selvisi, että Zorrolla on keuhkokuume. Oli vettäkin jo keuhkoissa. Ei Zorro jaksanut sielläkään muuta kuin makoilla vaan. Meitä huoletti kovasti, että selviääkö Zorro. Se sai sitten kotiin mukaan hyvät lääkkeet ja niin alkoi parantua nopeasti. Kontrollikäynnillä Animagissa otettiin uudet rtg-kuvat ja Zorro todettiin terveeksi pojaksi. Arvatkaapa mitä, Animagin lääkäri sanoi, että Zorro on super-kiltti ja suloinen poika 😊. Onneksi Zorro parantui ja siitä tuli taas reipas ja iloinen kaveri. Lahja sanoi taas, että on se hyvä asia, että minulla ja Zorrolla on eläinlääkärikuluvakuutus, niin pystyy aina hoidattamaan meitä, kun tarve vaatii.

Kukkaiskoirat Zorro ja Niehka

Zorrolta piti aiemmin ottaa lääkäriissä hammas pois, kun se alkoi niin heilua, ettei Zorro tahtonut pystyä puruluuta syömään. Nyt Zorro on harvahammas, kun siltä on jo aiemmin otettu kaksi hammasta pois. Persoonallinen hymy sillä on. Mutta ei sille saa nauraa, ettei se loukkaannu, se on niin herkkä kaveri.

Sitten tuli kesä ja alkoi koulut. Meillä koirilla on aina kesällä koulua ja talvella on lomat. Zorro meni agilityn jatkokurssille. Kankaan Jenny lupasi, että hän voi juosta siellä Zorron kanssa, kun Lahja ei kipeän jalkansa kanssa pysty juoksemaan. Minä olin katsomossa Lahjan kanssa. Voi miten hyvin Zorro meni agilityä! Meni jopa 7 estettä peräjälkeen, hyppysteet, pussit ja putket. Puomi vaan on Zorron mielestä vieläkin tosi pelottava, se on liian korkealla, ei sinne uskalla kiivetä. Kerran minua kyllä nauratti siellä katsomossa, kun Zorro oli yhden kurssikerran ihan muissa maailmoissa. Siellä oli varmaan käynyt joku

hyväntuoksuinen tyttökoira, niin Zorro meni vaan nokka maassa koko ajan. Haahuili sinne ja tänne ja nuuskutteli kenttää, kun olisi pitänyt rataa mennä. Toisena alkoi rallytokon jatkokurssi. Sinne menin minä Lahjan kanssa. En ole ollut alkeiskurssilla, mutta kun seurasin viimekesänä niin tarkasti, että mitä Zorro teki rallytokossa, niin ajattelin, että voin mennä suoraan jatkokurssille. Ensimmäisellä kerralla piti esitellä itseään, niin Lahja sanoi opelle, että en tiedä tuleeko tästä mitään, kun Niehka ruukaa vetää hihnassa ja haukkuu muille koirille. Kyllä hävetti, kun semmoista meni sanomaan. Minä tyttö päätin, että nyt kyllä näytän sille, että ei pidä paikkaansa. Menin koko kurssin tosi hienosti, tein kaikki temput niin hyvin, että Lahja oli ihan ihmeissään. Ope sanoi kerran sille, että mitä sinä höpötit, että Niehka vetää ja haukkuu, sehän menee kuin mallioppilas ja on niin taitava koira, ettei parempi voisi olla. Luulisi Lahjaa hävettävän, kun meni ihan pötyä puhumaan kaikkien kuullen. Oli se onnellinen siitä, että olin niin hieno ja hyvä tyttö ☺. Sain paljon namia ja silityksiä palkaksi. Zorroa harmitti kauheasti, kun sen piti odottaa autossa. Siellä se haukkui koko ajan, että hänkin haluaa tulla koulutuskentälle. Parilla viimeisellä kerralla se oli sitten siellä kentällä mukana ja sai tehdä täyden radat niin kuin minäkin. Hyvin Zorrokin osaa mennä rallytokoa.

Niehka viilentämässä tassujaan kesähelteellä

Retkilläkin ollaan käyty Emma-koiran ja Emäntänsä kanssa. Ensin kävimme Rumavaarassa ja oli sinne kyllä pitkä matka kapeaa soratietä pitkin. Ajateltiin jo välillä, ettei sitä paikkaa löydykään. Löytyi onneksi Ruma-vaaran laavu ja paistettiin makkaraa siellä. Sitä me ei päästy tietämään, että missä se itse vaara oli. Toisena retkikohteena oli Kaunislampi. Sielläkin paistettiin herkulliset makkarat ja nam, nam, kun se oli hyvää.

Heinäkuussa oli kovat helteet, että oli ihan vaikeaa olla. Turkki päällä helteellä ei ole mukava olo. Kotonakin on aina aurinkopaisteella kesällä tukahduttavan kuuma. Lämpömittari näyttää kuulemma aina +30 astetta. Uimaan me emme Zorron kanssa halua mennä, se on liian vaarallista. Kahlata minä voin, että tassut viilenee. Zorro ei edelleenkään haluaisi edes tassujaan kastella, on vissiin niin hieno ollakseen. Joskus jos sillä on oikein kova jano, niin silloin voi sen verran varpaat kastella, että yltää vettä juomaan. Yhden kerran koko kesänä Lahja sai namien kanssa houkutelua sen veteen seisomaan vähäksi aikaa.

Yksi asia minua pelottaa kovasti. Kun sähköt menee poikki, niin täällä rivitalossa aina silloin lämmityspatterit rätisee. Se on niin pelottavan kuuloista, että haluan silloin mennä Lahjan syliin turvaan. Kyllä lapinkoira mahtuu ihan hyvin syliin... Ainakin minä mahdun. Siinä on turvallista olla.

Ollaan me käyty Yli-Livolla Saarekkeella kylässä muutaman kerran. Mukava on aina Eilaa ja Raimoa käydä moikkaamassa. Enää en vaan saa olla sielläkään irti, kun sielläkin rantamailla on ollut viime kesinä paljon niitä inhottavia kyykäärmeitä. Lahja on sanonut, että kaksi kynn puremaa riittää Niehkan osalle.

Minnan ja Markon luonakin olemme aikoneet käydä. Minna sanoi, että sitten voimme mennä, kunhan Rino on kammattu...

Oikein hyvää syksyä kaikille lehden lukijoille.

Kirjoitteli,

Niehka
ja tarinassa mukana myös Zorro ja Lahja Nurmela (myös kuvat)

Seurojentalo - Ruostehovi

Seurojentalon syntyhistoria alkaa heti sotavuosien jälkeen, jolloin kylällä asui paljon nuoria, jotka halusivat omia kokoontumistiloja. Livon maamiesseuran puitteissa lähdettiin asiaa eteenpäin viemään ja kaksi voimamiestä, Veikko Puhakka ja Aale Uusi-Illikainen panivat projektin käyntiin. Ensimmäinen tavoite oli tanssilavan rakentaminen, sen jälkeen yhteisen toimintatalon rakentaminen.

Eräänä marraskuisena aamuna pitkä hevoskaravaani, taisi olla kaikki Livon hevoset mukana, matkasi Savisuota kohti Nimetöntä; paikkaa, josta rakennuspuut hakattaisiin. Matkaa sinne seuran tontilta kertyy noin kuusi kilometriä. Maamiesseura oli ostanut rakennuspuut Metsähallitukselta pystykauppana. Ei silloin ollut traktoreita eikä moottorisahoja, mutta oli justeerit ja lihasvoimaa, hammas puri puuta, miehen selkä höyrysi ja petäjä kaatui ryskyen. Kokit keittivät talkoolaisille hernekeittoa aidossa kenttäolosuhteissa, varmaan maistui hyvältä työn lomassa. Tukit lastattiin rekiin. Pitkä oli hevosilla matka metsästä purupaikalle; paikalle, jossa tukit keväällä sahataan parruiksi ja laudoiksi.

Keväällä tukit sitten sahattiin sopiviksi rakennustarvikkeiksi. Kun lankut ja parrut olivat kuivuneet kuu-kauden, alkoi tanssilavan rakennustyö talkoovoimin. Lienee ollut vuosi 1947 tai 1948 kesällä, kun viimeiset naulat iskettiin tanssilavan kaiteisiin ja lava oli valmis tanssiyleisön käyttöön. Seuraavana kesänä lava sai vesikaton. Keväällä 1949 helluntaina nuoriso oli kokoontunut illanviettoon uudelle tanssilavalle. Ilonpito loppui kuitenkin lyhyeen, kun tuli tieto, että Nurkkalan isäntä ja emäntä olivat menehtyneet peruna-kuoppaan, kuoppa oli täyttynyt metaanikaasulla.

Tultiin 1950 -luvulle, jolloin tulevan seurojentalon perustuksia alettiin kaivaa. Mukaan tuli Livon nuoriso-seura, joka perustettiin 1949. Perustettiin myös talotoimikunta, joka sitten lähti yhteistä talohanketta vetämään. Rakennuslupa tuli vuonna 1953. Sitten Osuuspankkiin ja pankkilainaa saatiin, kun Veikko Puhakka ja Aale Uusi-Illikainen olivat lainan takaajina. Rakennusmiehiksi palkattiin Tauno Uusi-Illikainen ja Arttu Nurmela. Kylän nuoret miehet olivat talkoissa vuoroviikoin kirvesmiesten apureina. Rakennustyö edistyi hyvää vauhtia, tanssilava purettiin ja puutavara käytettiin tulevan talon rakenteisiin.

Livon seurojentalo, Ruostehovi, elokuussa 2014 uudessa loistossaan

Seuraavana vuonna 1954 muurattiin savuhormit. Kaksi reissumiestä teki hyvää työtä, vieläkin muuraukset ovat kunnossa. Ikkunat paikoilleen, halteksit seiniin ja lämmityskaminat paikalleen. Keskeneräisenä Seurojentalo otettiin käyttöön, sillä oli aika ruveta maksamaan pankkivelkaa. Monet reissut Livon Nuorisoseura teki kunnan eri puolille pitäen ohjelmallisia iltamia kyläseurojen tiloissa. Rahaa kertyi niin, että veloista selvittiin. 1960 -luvulla alkoi uusi buumi seurojentalon historiassa, jolloin hankittiin sähköt ja sisusta uusittiin. Juhlasalin lattiaan saatiin koivuparketti, ikkunoihin tuplaruudut ja uudet levysoittimet sekä äänentoistovahvistimet. Talo oli kovassa käytössä, parhaimmillaan myytiin tanssi-iltoina lähes 400 pääsylippua. 1970 -luvulle tultaessa toiminta alkoi hiipua. Nuorisokato kyliltä oli voimakasta. Seurojentalon kunto alkoi rapistua. Niinpä alettiin 2000 -luvulla ajatella seurojentalon kiinteistön siirtoa Livokas Ry:n hallintaan. Seurojentaloa alettiin puhuttelemaan Ruostehoviksi (joka on seurojentalon tilan/kiinteistön oma nimi) siinä vaiheessa, kun se siirtyi Livokkaan hallintaan. Nyt talo on saanut uuden kattuhuovan, ikkunat ja ovet remontoitu ja kuisti rakennettu noin 2004. Kuluneen kesän aikana Ruostehovi on pessyt kasvonsa. Vanha ulkovuoraus purettiin pois, sitten seiniin tuulilevyt 30 mm vahvuus, uusi ulkovuoraus ja maalaus. Kaikki työt on tehty museoviraston ohjeiden mukaan (tässähän pitää rykäistä, että joskus on tehty niin arvokasta työtä, että se museoidaan). Harmi vaan, kun lähes kaikki, jotka ovat olleet mukana alusta asti seurojentalon historiassa, ovat siirtyneet tuonilmaisiiin.

Upi

Kirsiojantien sillan korjauksesta

Suvanto-Livon yksityistien hoitokunta on teettänyt kesällä 2014 Illikaisen kosken ylittävälle sillalle siltatarkastuksen. Tarkastuksen teki Metsäpalvelut Otso. Tarkastusraportti vahvistaa kylälaisten epäilyt sillan puisista osista. ”Sillan puukannen ja kaiteiden uusiminen on tehtävä nopealla aikataululla, koska liikenneturvallisuus on vaarassa.”

Lisäksi sillasta puuttuvat pengerkaitteet sekä alku- ja loppuviisteet. Betonisten välitukien osalta on tarvetta paikkauksiin ja ruiskubetonointiin. Teräspalkit eivät vielä ole syöpyneet, mutta niissä on havaittavissa yleistä ruostumista. Palkit suositellaan uudelleenmaalattavan liikenneviraston ohjeiden mukaisesti.

Metsäpalvelut Otson miehet tutkimassa sillan kuntoa

Valtion avustuksiin on yleisesti ottaen vähemmän rahoitusta kuin yksityisteiltä tulevia hakemuksia. Sillat ovat kuitenkin asetettu etusijalle, jonka vuoksi Livon siltakin saattaa saada rahoituksen. Siltojen peruskorjaukseen voidaan myöntää jopa 75 %:n avustuksia.

Ennen valtionavustuksen hakemista tulee sillan korjaustoimenpiteistä teetettävä vielä tarkemmat suunnitelmat. Suunnittelukustannukset ovat avustuskelpoisia kustannuksia, mikäli hankkeelle myöhemmin rahoitus myönnetään.

Kirsiojantien tiekunnan kokous tulee päättämään, että kunnostetaan silta ja haetaan siihen valtiolta avustusta. Tien turvallisuus on jokaisen sen osakkaan vastuulla. Kylämme kannalta alkaa olla korkea aika hoitaa tämäkin asia kuntoon.

Kusiaisia ja pesärosvoja

Tänä keväänä iski sellainen viiperi, että on tehtävä kusiaisrasvaa. Tehokasta kolotusvoidetta kaikenlaisiin kremppoihin. Ongelmia ilmeni tasan kaksi: omilla mailla ei ollut sopivaa kusiaispesää eikä olennaista ainesosaa edes saanut Suomesta. Pesä toki löytyi ja kiitämme sen omistajaa käyttöoikeudesta. Kusiaisten liuotusainekin tuli sitten mutkien kautta saataville, ja niin alkoi rasvaproessi. Lasipullo puolilleen liuotinta, pullo kusiaispesään ja odottelemaan. Säälitti kyllä vähän ne ahkerat ötökät, mutta minkäs teet, ihminen on ahne. Jahka pulloon oli pahaa aavistamatta kivunnut miljoona muurahaista, oli tietenkin jonkun muun kuin minun vuoro ottaa pesään haudattu pullo (sillä hanskalla joka jäi kotiin) jatkojalostukseen vietäväksi. Oli kuulkaa hieman kuhinaa ja haponhajua ilmassa, kun sörkittiin viattomien luontokappaleiden kotia. Saalis takin taskussa viipotettiin pyörällä renkaat soikeana omille nurkille ja keittiössä alkoi seuraava työvaihe. Pullosta kaiveltiin murkut ja neste isompaan astiaan, sekaan vielä pajua ja kerkkiä sekä loppu liuotin. Kansi kiinni ja mihinkäs muualle kuin jääkaappiin tekeytymään. Siellä ne kusiaiset aina osuivat silmään maitopurkin takaa, muistuttivat kohtalostaan.

Tekeytymisen jälkeen eläinperäinen aines sekä kasvit siilattiin nesteestä erilleen. Syntyi upean värinen ja tuoksuinen liuos, josta pitäisi vihdoin ja viimein tehdä sitä rasvaa. Mutta, kun ei millään malttaisi, kun se on sitten vähän niin kuin ohi, kolotusrasvaproessi. Jännitys loppuu, eikä ole mitä odottaa, joulukaan ei ole mitään kusiaisrasvan onnistumisen rinnalla. Sama juttu, kun tekee saippuaa tai juustoa. Kun sieltä voi tulla mitä vaan. Täydellinen epäonnistuminen ei haittaa mitään, kun se itse tekeminen on niin tavattoman jännittävää läträämistä. Että mihin asti rahkeet riittää. Yleensä ne riittää kompostille asti kiikutettavaksi tai ydinjätelaitokseen tuhohtavaksi, mutta joskus syntyy helmiä. Se täydellinen fetajuusto, jonka maku on täydellinen ja koostumus täydellinen, tai onnistunut maitosaippua joka on hankalimmista hankalin valmistaa. Nyt täytyisi vaan rohkeasti ottaa se pohjavoide ja reippaasti sekoittaa muurahaisuute siihen, purkittaa ja kiertää kannet kiinni. Voihan sitä vaikka seuraavaksi tehdä mehiläisvahasta voidetta tai kehäkukkaöljyä. Kusiaisrasvaa voi muuten kysellä hoitolasta, eiköhän se nyt jo ole valmista kun tätä luet. Ja ohjeenkin saat, jos haluat itse ensi keväänä rosvota toisten koteja.

Livolainen muurahaispesä (kuvan muurahaispesä ei liity tapaukseen)

Sonja

Kairan Kuidun laajakaistaverkon rakentaminen on edennyt suunnitellulla tavalla

Kairan Kuidun valokaapelilinjojen rakentaminen etenee aikataulussaan. Syyskuun ensimmäisen viikon aikana valmistuvat Taivalkoskella Joki-järven ja Metsäkylän suuntien kaapeliverkot ja urakoitsijat ovat siirtäneet jo koneitaan Taivalkosken taajamasta Koitila-Inkeelle ja Loukusa-Jurmuun suuntautuvien linjojen rakennusalueille. Taivalkoskella tänä vuonna kaapeloidaan kaikki taajaman ulkopuoliset alueet. Taivalkosken taajaman osalta verkkoa päästään rakentamaan ensikesänä.

KAIRAN KUITU
Verkko-osuuskunta

Pudasjärvellä runkoverkot valmistuvat ensimmäisen vaiheen osalta syyskuun puoliväliin mennessä. Samalla aikataululla rakennetaan viimeiset tilaajaliittymien kaapeloinnit. Tähän mennessä Pudasjärvellä maahan on aurattu yli 400 km kaapelia. Pudasjärvellä käynnistyy syyskuun aikana seuraavan rakentamisalueen kaapelointi. Vuoroon tulevat silloin Pintamo, Ervasti, Puhos, Jaurakka ja Jongunjärven ympärysalueet, kertoo Mikko Kälkäjä Kairan Kuitu Oy:stä. Pudasjärven taajamasta lähtevien neljän runkokaapelien kulkureittien varsilta otetaan mukaan runkoreitin varteen sijoittuvat kiinteistöt. Lähtevät runkoreitit menevät Hirvaskoskelta Puolangantien suuntaan, Kurenalta Parkkisentien suuntaan, Kurenalta Jonguntien suuntaan ja Kurenalta Ouluntien ja Ruottisenharjun tien suuntaan. Rakentaminen kaapelointien osalta jatkuu niin pitkään kuin kelit sen sallivat.

Kuitukytkentätyöt ovat alkaneet

Molempien kuntien alueilla on parhaillaan menossa kuitukytkentätyö. Empowerin toimesta kuitukytkennät tehdään ensin runkoverkkoihin ja sen jälkeen kytketään käyttöön tilaajaliittymät. Tilaajaliittymien nopea kertymä yllätti myös rakentajat. Kaapeleita on vedetty tästä syystä ennakoitua enemmän ja kuitukytkentätyötä riittää pitkälle loppuvuoteen.

Liittymän tilaajia on nyt reilusti yli 2000 ja uusia liittymiä tulee lisää päivittäin, sanoo Kälkäjä. Yllättävää oli se, että maanrakennuskoneiden ilmaannuttua kyläkulmille, alkoi varsinainen liittymätilaamisten sesonki. Yksistään touko-kesäkuussa tuli uusia liittymiä yli viisisataa, hän jatkaa.

Kaapelointitöiden päättymisen jälkeen kuitukytkentätyöt jatkuvat ja tarkoituksena on, että vuoden loppuun mennessä kaikki rakennetut tilaajaliittymät saadaan käyttöön. Ensimmäisenä päästään kytkemään laajakaistaliittymiä käyttöön Taivalkoskella parin viikon sisällä. Pudasjärvellä tavoitteena on, että syyskuun aikana ensimmäiset yhteydet saadaan käyttövalmiiksi.

Kairan Kuitu rakennuttaa koko kaapeliverkoston urakoitsijoilla. Työssä on mukana myös muita alihankkijoita kuitukytkennöistä kaapeleiden sijaintidokumentointiin ja suunnitteluun saakka. Tällä hetkellä näissä tehtävissä työskentelee yhteensä noin 80 henkilöä. Tulevan talven aikana valmistellaan ensikesänä rakennettavien alueiden suunnitelmat. Pudasjärvellä ensivuonna rakennettavaksi tulevat loput taajaman ulkopuolella olevat alueet.

IPTV-palvelu on herättänyt paljon kiinnostusta

Kiinteän laajakaistaliittymään kuuluva IPTV-palvelu on herättänyt runsasta kiinnostusta ja paljon kyselyjä, kerrotaan Kairan Kuidusta. Monilla alueilla, missä on ollut häiriöitä TV-lähetysten kanssa, laajakaistayhteyden saaminen on koettu erityisen merkittäväksi asiaksi. Laajakaistaverkon kautta TV:n katselu on häiriötöntä.

Näyttää sille, että yhä useampi haluaa käyttää tietoliikenneyhteyksiä myös vapaa-aikanaan. Myös hyvin varusteltujen loma-asuntojen kiinteistövalvonta käy vaivattomasti verkon ylitse. Nostaahan toki valmis tietoliikenneyhteys myös kiinteistön arvoa. Molempien pitäjien alueilla on rakennettu liittymiä vapaa-ajan asuntoihin jo heti ensimmäisen rakentamisvaiheen aikana. Ne vapaa-ajanasunnot, jotka sijaitsevat rakennettavan verkon läheisyydessä, voidaan ottaa mukaan, sanoo Mikko Kälkäjä.

Lisätietoja: Mikko Kälkäjä, 040 7399 797

Pohjois-Pohjanmaan Vuoden Kylä 2013 -juhla

Juhlapäivä lauantaina 14.6.2014 alkoi lentopallon kyläsarjalla ja arvanmyynnillä jo yhdeksältä aamulla. Arvanmyynnissä puuhamiehenä hääri tälläkin kertaa Juutinen, mutta Aaro Juutinen Kaukon sijaan. Molemmat veljekset näyttävät olevan yhtä tehokkaita arvanmyyjiä, ei voi muuta kuin kehua ja kiitellä tälläkin kertaa. Myös kettingin- ja saappaanheitto alkoivat aamusella reippaiden talkoolaisten voimin, jotta vieraat pääsivät kisailemaan perinteisissä livolaisissa kesälajeissa.

Lentopallon kyläsarjaan 2014 ilmoittautuneita joukkueita oli tänä vuonna ennätysvähän, mutta onneksi pelit saatiin kuitenkin pelattua sekä miesten että naisten sarjoissa. Joukkueiden vähydestä johtuen lentopallo-ottelut saatiinkin pelattua nopeasti läpi jo ennen pääjuhlaa.

Vuoden 2014 järjestys oli seuraavanlainen:

- Naiset:
1. Kimara
 2. Pallomuorit
 3. Martat
- Miehet:
1. Mehtälä 2
 2. Mehtälä 1
 3. Livo

Kyläpäällikkö-Ari sekä naisten voittajajoukkue (kuva Arilta)

Onnittelumme kaikille voittajille!

Pääjuhla alkoi kahdeltatoista. Juhla alkoi juhlavasti Suvivirrellä, jonka jälkeen Livokkaan puolesta Mikko Salmela toivotti vieraat ja puhujat tervetulleiksi. Olimme saaneet juhlaamme juhlistamaan myös livolaista sukujuurta olevat torvensoittajat Karhumaan veljekset. Veljekset säestivät kaikki yhteislaulut sekä esittivät torvensoittoa musiikkiesityksenäkin. Se oli todella komeaa kuultavaa! Toivottavasti pääsemme kuulemaan heitä uudestaan.

Juhlapuheen pitäjäksi saimme Pudasjärven kaupungilta palvelusuunnittelija Ritva Kinnulan, jonka juhlavan puheen olemme saaneet lehtemmekin julkaistavaksi:

Aurinkoista puoltapäivää Teille arvoisa juhlaväki!

Minulla on ilo ja kunnia tuoda Pudasjärven kaupungin tervehdys tähän Livon Vuoden Kylä-juhlaan.

Tämä kylä on Pudasjärven lippulaiva, jonka johdolla kylätoimintamme on saanut uutta uskoa ja eloa pitäjäämme sekä synnyttänyt arjen turvaa kuntalaisille. Vuoden kylä palkinto jo vuonna 2003 ja nyt 2013 on tunnustus Teidän pitkäjänteisestä kylän kehittämisestä, toiminnan omaleimaisuudesta ja ennakkoluulottomuudesta sekä nuorten aktiivisuudesta.

Te olette onnistuneet siinä, mistä muut kylät vasta haaveilevat. Yhteisöllisyys, yhdessä tekeminen ja nuorten mukaan ottaminen toimintaan sekä pitkäaikaistyöttömien ja nuorten työllistäminen on teidän toiminnallanne tunnusomaista. Siitä on osoituksena myös tämän päivän kyläjuhla. Tästä toimintatavasta toivoisin muiden kylienkin ottavan oppia. Teillä on osaavia ja ahkeria toimijoita, jotka osaavat eri hankkeiden kautta hyödyntää ulkopuolista EU-rahoitusta kylän kehittämiseen. Tästä kaikesta haluan lausua Teille kaikille suuret kiitokset.

Pudasjärven kaupunki on tasapainottanut talouttaan useamman vuoden ajan ja täten olemme välttyneet joutumasta kriisikuntien joukkoon. Valtuuston keskiviikkona hyväksymä tilinpäätös vuodelta 2013 osoitti 3, 8 miljoonan ylijäämää ja kaupungin kumulatiivinen ylijäämä on tällä hetkellä yli 6 miljoonaa euroa. Taloutta

tulevaisuudessa rasittava tekijä on kaupungin omistuksessa oleva valtaisa ikääntynyt kiinteistömässä, joiden jälleenmyyntiarvo on hyvin pieni jopa olematon, mutta purettaessa tai myytäessä korkeat tasearvot aiheuttavat kaupungille noin 10 miljoonan euron alaskirjaukset. Lisäksi tulossa oleva valtionosuusuudistus vähentää valtionosuuksia n. 2.6 milj. euroa vuodessa. Vaikka taloutta onkin tasapainotettu ja peruspalveluiden tuottamista-paa radikaalisti uudistettu, silti olemme voineet kehittää Syötteen matkailualueetta ja luoda uutta elinvoimaa pudasjärveläisille yrityksille. Parhailaan Kairankuitu Oy rakentaa pitäjän itälaidalle 100 megan laajakaistaa, joka lisää etätömahdollisuuksia sekä edesauttaa sähköisten ajasta- ja paikasta riippumattomien palveluiden kehittämistä.

Karhukunnaalle rakennettu hirsitalojen tutkimuskohde oli elinehto Pudasjärvellä toimivan Kontiotuotteen sekä koko Suomen hirsitaloteollisuuden toiminnan turvaamiseksi. Hankkeen kautta pääsimme vaikuttamaan hirsirakentamisen energiatehokkuusmääräyksiin ja ympäristövaikutuksiin. Tutkimuksen lopputuloksena voidaan todeta, että puu on ympäristöystävällisin käytössä olevista rakennusmateriaaleista.

Ritva Kinnula luovutti Arjen Turvaa –kiitostaulun livolaisille. Mikko Salmela ja Alpo Turpeinen vastaanottivat sen iloisena.

Rohkeiden tekojen kautta olemme onnistuneet saavuttamaan Pudasjärvelle hirsirakentamisen kautta oman identiteetin, jolla voimme turvata ja jopa lisätä täällä olevia työpaikkoja. Näkyvinä esimerkkeinä ovat Karhukunnaalle toteutetut hirsiset työpaikka, hotelli- ja asuinrakennukset sekä taajamassa sijaitseva uusi Pikku-Paavalin päiväkotia. Kovaa vauhtia on valmistumassa elinkaarimallilla toteutettava maailman suurin hirsikoulukampus Iijoen rannalle Pietarilan alueelle. Valmiisiin kohteisiin on jo nyt käynyt tutustumassa satoja suomalaisia ja ulkomaalaisia vieraita sekä 50 hengen arkkitehtijoukko. Nämä tutustumiskäynnit tulevat varmasti lisäämään puun käyttöä myös julkisessa rakentamisessa. Tämä tuo myös elinvoimaa Pudasjärvelle.

Pudasjärvi on pinta-alaltaan laaja ja harvaan asuttu pitäjä. Tämä asettaa myös meille erityiset haasteet ikääntyvän väestön lähipalveluiden turvaamisessa. Kunnallisneuvos Paavo Pikkuahon ajatusta lainaten voidaan todeta, että "Yksinkertaisesti olemme Ouluun nähden "susirajan takamaastoa", minkä **ihmisten "arkipalveluista ja lähi-hyvinvoinnista"** voi viimekädessä **kantaa huolta ja vastata vain Pudasjärvi itse**. Tämä ei tarkoita sitä, etteikö Pudasjärvi tarvitsisi vahvaa yhteistyötä ja toimintaa Oulun ja koko Pohjois-Pohjanmaan alueen suuntaan, ensimmäisenä ja keskeisimpänä sosiaali- ja terveyspalvelujen turvaamiseksi. Soteuudistus on parhailaan valmisteilla ja Pudasjärven osalta se tarkoittaa kuulumista laajaan koko Pohjois-Suomen kattavaan alueeseen. Tällä hetkellä sote-palvelut tuottaa meille Oulunkaaren kuntayhtymä ja haluaisimme sille toiminnalle myös jatkoa. Tässäkin kehitystyössä meidän tulee itse olla aktiivisesti mukana ja kehittää ennakkoluulottomasti uusia toimintamalleja.

Pudasjärven kaupungilla on ollut oiva mahdollisuus osallistua Lapin aluehallintoviraston hallinnoimaan Arjen turvaa kunnissa – hankkeeseen, jonka kautta olemme päässeet "virittämään" kylätoimintaa ja ottamaan "ensimmäisen" kohti osallistuvaa budjetointia, jolla mahdollistetaan kyläalueiden omaehtoista kehittämistä ja lähi- ja turvallisuuspalveluiden sekä viriketoiminnan toteuttamista.

Pudasjärven kaupunki uudisti aikaisempaa avustuskäytäntöä siten, että avustuksien jakaminen keskitettiin kehittämistoimen alaisuuteen ja osa avustuksista jaetaan kehittämistukena ja osa toimintatukena. Avustukset jaetaan kerran vuodessa ja erillisiä kohdeavustuksia ei enää myönnetä. Kehittämisen- ja toimintatukien myöntämisen perusteissa huomioidaan elinvoimaisten, viihtyisien ja turvallisten kylien ja taajaman kehittäminen sekä

kaiken ikäisten asukkaiden osallisuuden ja vaikuttamisen edistäminen elinympäristöä ja palveluja koskevaan suunnitteluun, toteutukseen ja päätöksentekoon. Kehittämisen- ja toimintatukihakemuksia tuli 94 ja avustuksina jaettiin 77 420 euroa. Livon kylälle myönnettiin 1000 euroa kehittämistukea ja 1000 euroa toimintatukea. Taide-kehrä hankkeen avustushakemus viedään vielä kaupunginhallituksen erilliseen käsittelyyn elokuun alussa. Avustukset maksetaan hakijoille etukäteen ja tuen saaja voi käyttää myönnetyn avustuksen harkitsemallaan tavalla hakemuksessa esitettyihin toimenpiteisiin. Tiliselvitys tulee antaa kaupungille vuoden loppuun mennessä.

Lisäksi kaupunki avustaa vuosittain yksityisteiden kunnossapitoa alueurakan kautta noin 600 000 eurolla sekä jakaa tilojen teiden avustuksia noin 50 000 euroa. Maaseutuelinkeinojen kehittämistukia jaetaan vuosittain noin 120 000 euroa ja erilaisten työllistämistukien kautta noin 114 000 euroa. Kuntalaisille vuosittain jaettavat avustussummat ovat lähes miljoona euroa.

Vielä muutama sana Livojen rantyleiskäa-vaatilanteesta. Kaavaluonnoshan on ollut nähtävillä syyskesällä 2013. Tulleet muistutukset ovat olleet käsittelyssä ja kaavaehdotusta valmistellaan parhaillaan. Noin 40 rakennuspaikan osalta tarkistetaan vielä tulla-alue ja maanomistajille lähetetään asiasta kirje ennen juhannusta. Valtionmaan osalta rakennuspaikat käydään vielä läpi, sillä Pohjois-Pohjanmaan liitto on esittänyt, että valtionmaita tulisi jättää mahdollisimman paljon virkistyskäyttöön. Tästä asiasta käydään vielä neuvotteluja metsähallituksen eri toimijoiden kanssa. Kaavaehdotus tulee kaupunginhallituksen käsittelyyn elokuussa, minkä jälkeen sen asetetaan vielä nähtäville ja lopullinen kaavan hyväksyntä tehdään syksymmällä. Kaavan valmistuminen tuo Livojokivarteen noin 200 uutta rakennuspaikka, joilla varmasti on myönteinen vaikutus Livon alueen vapaa-ajanasutuksen kasvuun. Maankäyttöinsinööri jäi nyt lomalle ja palaa töihin 14.7.2014.

Alpo Niskasaari, Ossi Lybeck ja Esko Illikainen nauttivat juhlapäivästä. Taustalla Irma ja Esko Törmänen

Lopuksi haluan vielä kiittää Teitä saamastani kutsusta ja onnitella Teitä Vuoden kylä 2013 palkinnosta sekä esimerkillisestä ja ennakkoluulottomasta kylätoiminnasta. Erityisesti haluan vielä kiittää Alpo Turpeista osallistumisesta useisiin kylätilaisuuksiin, joissa hän rohkaissut ja innostanut myös muita kyläiä vastaavanlaiseen toimintaan. Kiitokset myös Alpolle onnistuneesta ja kokemusrikkaasta kaupungin henkilöstötoimikunnan kokouksesta, joka pidettiin Vitikon laavulla toissa viikolla. Tarjoilusta ei vielä ole laskua tullut, mutta senkin voitte kyläyhdistyksenä lähettää.

Arjen turvaa – kunnissa hanke palkittiin viime vuonna myös Euroopan parhaaksi toimintamalliksi ja tässä työssä ovat mukana olleet kaikki pudasjärveläiset kylät, joita haluan kiittää hankkimalla jokaisen kylätalon seinälle kiitostaulun, jonka nyt ensimmäisenä tulee saamaan Livon kylätalo. Hanke päättyy tämän vuoden lopussa, mutta sille ollaan hakemassa jatkohanketta, minkä aikana mm. lähipalveluiden toimintamalleja tullaan jalkauttamaan kylille. Tämä kannustakoon meitä kaikkia edelleen kehittämään harvaan asutun alueen lähipalveluita niin, että myös jatkuvasti vähenevillä taloudellisilla resursseilla pystyisimme mahdollisimman pitkään turvaamaan kuntalaisille kotona asumisen mahdollisuuden.

Kiitokset ja aurinkoista ja marjarikasta kesää teille kaikille.

Kiitämme Ritvaa juhluvasta puheesta sekä kiireettömästä mukanaolosta. Myös Pohjois-Pohjanmaan kylistä saimme mieleisen edustajan puhumaan juhlassamme. Pirteän iloinen Anita Sievänen on yhdistyksen hallituksessa Oulunkaaren seutukunnan edustaja sekä yhdistyksen varapuheenjohtaja.

RAKKAAT KYLÄLÄISET, ARVOISAT JUHLAVIERAAT

"Seiscin pitkän aikaa aution talon pihalla. Tuuli kohahteli korpessa. Uudisasutuksen ensimmäinen sukupolvi oli tehnyt tehtävänsä. Hänen jälkeensä tulee kai tähän toinen esäjä ja ottaa mökin. Hänellä ehkä on parempi onni. Mutta hänen on myös helpompi askaa, sillä hän ei ala koskemattomasta korpesta. Hän asettuu ennen tehtyyn taloon ja hän kykvvää siihen vakoon, jonka toinen on jo valmiiksi kyntänyt. Tästä tulee kenties vielä varakas, suuri talo, ja aikain kuluessa kasvaa kysä sen ympärille.

Jos he olisivat jääneet pappiltaan, toinen kuskiksi ja toinen sisäpiiaaksi, niin olisi heillä itsellään ehkä ollut parempi olla. Mutta korpi olisi jäänyt koskematta ja edistyksen etuvartijat työ tekemättä."

Pohjois-Pohjanmaan kylistä tervehdyksen toi varapuheenjohtaja Anita Sievänen

Näin Juhani Aho kuvaa mielestäni osuvasti Lastuja teoksessaan kylän ensi askeleita, sitä polkua miten maaseutu, kylät ja sen asukkaat ovat syntyneet. Kylän sijaintipaikalla pelkästään ei ole merkitystä vaan sillä, miten asukkaat kokevat sen kyläksi. Polkuja tulevaisuuteen ei löydetä vaan ne tehdään. Itsestään mikään alue ei kyläksi muodostu. Kylän toiminta muotoutuu myös sen mukaan, mitä kylän asukkaat kokevat yhteiseksi tärkeäksi tekemiseksi. Se voi olla edunvalvontaa, tapahtumien ja harrastusten järjestämistä, asukkaista ja ympäristöstä huolehtimista, markkinointia ja vain hauskanpitoa yhdessä. Kylätoiminnan hienouteen kuuluu, että sitä ei ylhäältä päin ohjailta, yhdistykset toimivat juuri niin kuin itse haluavat omien voimavarojen puitteissa.

Yhden kylän normaalitoiminto voi olla toiselle kylälle uutta ja innovatiivista ja hyvät käytännöt leviävät parhaiten kyläilemällä – henkilökohtaisesti tai kylien keskinäisellä yhteistyöllä. Kylätoiminta on tuottanut monelle kylälle lisäarvoa mm. vierailujen muodossa kuten täällä Livollakin. Mutta – onko meillä syytä välillä pysähtyä miettimään onko kylätoiminta oikeasti avointa ja näkyvää? Onko kylätoiminnasta kiinnostuneiden helppo tulla mukaan ja otammeko avoimesti vastaan kaikkia uusia ideoita? Yhdistysten pitäisi olla myös aktiivisempia kysymään uusia ihmisiä mukaan. Moni tulisi ja tekisi, mutta kun ei ole koskaan kysytty. Myös lyhytaikaiselle projektiluontoiselle toiminnalle on kysyntää, sillä entistä harvempi haluaa sitoutua yhdistystoimintaan pitkäksi aikaa. Maaseudun kehittämisessä parhaiten tuloksiin päästään mahdollisimman laajalla yhteistyöllä. Tiedonkulun pitää olla sujuvaa ja monitahoista niin kylien, kuntien, kuntien luottamushenkilöiden kuin maaseudun ja kylien eri järjestöjen kesken. Kylissä yhteishenkeä ja yhteisöllisyyttä parantavat ja pitävät yllä tapahtumat ja yhteinen tekeminen oman asuinpaikan hyväksi. Kokemuksesta voin sanoa, että ne kylät, joilla on parhaimmat yhteistyöverkostot ja hyvät yhteydet kuntiin tai kaupunkeihin, kehittyvät suotuisimmin. Mikäli kunta tai kaupunki uskaltaa antaa vastuuta ja päätösvaltaa lähidemokratiaelimille, asukkaat ja tässä tapauksessa, me kyläläiset osamme kantaa vastuun.

Vapaaehtoinen toiminta on kylätoimintaa ja vaikuttamista yleiseen hyvinvointiin. Kylätoiminnalla kannustetaan ottamaan vastuuta itsestä, kanssaihmisistä ja ympäristöstä. Kylätoiminta on ihmisläheistä ja inhimillistä. Kuntakokojen kasvaessa ja palveluiden uudelleen järjestämisessä monet tutut arkiset tavat hoitaa asioita menevät uusiksi ja varsinkin ikääntyville nämä muutokset ovat suuria ja aiheuttavat pelkoja ja kasvavaa yksinäisyyttä. Kyläyhdistyksissä tarve nähdään läheltä, ryhdytään toimimaan avun ja palvelujen järjestämiseksi – inhimillisyyden toimii näin lähellä ihmistä, tutuin kasvoin, kuuntelevin korvin ja todellisiin tarpeisiin vastaten. Kylätoimintaa voimme tehdä jokainen omien kykyjemme, aikataulumme ja voimavarojemme mukaan tai vain osallistamalla järjestettyihin tilaisuuksiin kuten te täällä tänään Vuoden kylän juhlaan, aamulla lentopalloa pelaten ja juhlien jälkeen pölliä heittäen.

Livokas tarjosi pääjuhlan lopuksi kaikille täytekakkukahvit

Juhlavieraat! Olen täällä tänä vuonna jo toista kertaa ja joka kerta tänne Livon kylälle on yhtä mukava tulla. Viime vuonna lokakuussa sain olla myös valitsemassa Pohjois-Pohjanmaan kylien hallituksen jäsenenä Pohjois-Pohjanmaan Vuoden kylää 2013 ja silloinkin saimme nauttia vieraanvaraisuudestanne ja kokea, mitä oikea livolaisuus on ja mitä se teille täällä kaikille merkitsee. Kuten kyläsuunnitelmassanne toteatte: Hyväntuulisuus on jostakin teihin kyläläisiin tarttunut ja täällä tulee sellainen olo kuin kaikki olisivat yhtä perhettä. Pudasjärven kaupunki on rohkeasti ja oma-aloitteisesti lähtenyt turvaamaan harvaanasutun alueen kuntalaisten

lähipalvelut ja löytämään uusia toimintamalleja yhdessä mm. kyläyhdistysten kanssa. Pudasjärvellä on noin parisenkymmentä kylää ja toimivia kyläyhdistyksiä löytyy 15, joista Livon kylä on yhtenä hyvänä esimerkkinä siitä, jossa ei ole tyydytty surkuttelemaan kohtaloaan ja menetettyjä palveluja vaan luotu lähipalvelut itse. Kyläyhdistyksen omistamalle koululle on parissa vuodessa saatu aikaiseksi kauppa, bensanmyynti, tietotupa, suoramyynti, kirpputori, kirjasto, asuntovaunalue ja monipuoliset harrastetilat. On muistettava, että yleisesti maaseudun palvelumarkkinat – pitkät välimatkat, harva asutus, pienet volyymit – eivät houkuttele palveluita tuottavia yrityksiä samalla tavalla kuin suuremmat taajamat.

Tänään vietetään myös Valtakunnallista kyläkauppapäivää, johon osallistuu noin 300 pientä maaseudun ja haja-asutusalueen myymälää. Kyläkaupat ympäri Suomea järjestävät päivän kunniaksi kesäistä ohjelmaa, täällä juhliitaan ja vietetään aikaa yhdessä oikein juhlan merkeissä. Kurseja ja tapahtumia riittää, jopa siinä määrin, että tapahtumien ideanikkareita on pyydetty hillitsemään idearikkauttaan. Myös työttömyyden hoitoon on käyty työllistämällä pitkäaikaistyöttömiä useiden vuosien ajan ja vanhuksille on järjestetty kotiapupalvelua ja päivätoimintaa unohtamatta nuorten mukaan ottamista kylän toimintoihin. Nuoret ovat voimavara, heille annetaan tilaa ja vastuuta. En usko vaan tiedän, että Livon kylällä seuraavien vuosien aikana on luotu edelleen uusia työpaikkoja mm. palveluiden ennakoluulottomalla kehittämisellä, harrastamahdollisuudet ovat monipuolistuneet, kylälle on muuttanut uusia lapsiperheitä, mökkiläisistä yhä useampi on siirtynyt vapaa-ajanviettäjästä etätöläiseksi uusien tietoliikenneyhteyksien tukemana, vanhuksat pystyvät asumaan mahdollisimman pitkään omassa asunnossaan tai omalla kylällä ja hankerahoituksella on pystytty edelleen luomaan hyvinvointia sekä omalle kylälle kuin lähialueellekin. Livokas ry on edelleen voimien kokoaja ja sellaisten aloitteiden kiteyttäjä, jotka koko kylä kaikkine järjestöineen kokee omakseen.

Näillä kertomillani perusteilla ja moni asia jäi vielä mainitsematta, oli oikeastaan helppo valita Livo jo toistamiseen Pohjois-Pohjanmaan Vuoden kyläksi, ensimmäisen kerran 2003 ja nyt 2013. Toivon sydämestäni, että kaikki tämä Teidän työ huomataan myös valtakunnan tasolla. Pohjois-Pohjanmaan Vuoden kylä on valittu vuodesta 1997 lähtien ja valinnan tekee Pohjois-Pohjanmaan Kylät ry:n hallitus yhteistyössä Pohjois-

Pohjanmaan liiton ja Oulun maaseutukeskuksen kanssa. Julkistaminen tapahtuu aina maakuntapäivien yhteydessä. Pohjois-Pohjanmaan Kylät ry on perustettu vuotta 1999 ja toimimme maakunnan kylä- ja asukastoinnin asiantuntijana, yhteisten etujen valvojana ja ajatusten välittäjänä sekä kyläyhdistysten ja niiden toimintaa lähellä olevien järjestöjen yhteistyöelimenä. Lisäksi kehitämme yhteistyötä toiminta-alueemme päättäjien ja viranomaisten kanssa. Tarkoituksenamme on säilyttää maaseutu elinvoimaisena avustamalla ja neuvomalla, järjestämällä koulutusta ja tiedottamista ja yleensä lisätä kokemustenvaihtoa eri kylien ja niissä toimivien välillä. Olemme puoluepoliittisesti sitoutumaton, yleishyödyllinen yhdistys ja saimme toimintaamme valtionapua tänä vuonna noin 38 000,00 euroa. Tämän lisäksi saamme yhdistys- ja yhteisöjäsenmaksuja toimintamenojamme kattamiseen. Yhdistyksemme hallituksessa on yksi edustaja maakunnan jokaisesta seutukunnasta ja edustajat tutkimuksen/koulutuksen, toimintaryhmien ja nuorten puolelta. Lisäksi hallituksessa on myös asiantuntijajäseniä. Vuosittaisina päätapahtumina ovat siis Vuoden Kylän valinta, Vuoden kylämyönteisin kuntavalinta sekä Maakunnalliset Kyläpäivät, jotka tänä vuonna ovat 20. - 21. syyskuuta Kärsämäellä Sydänmaan kylällä. Tervetuloa kaikki mukaan runsain joukoin!

PPKyltien kuten itse sanomme, toiminta, uskottavuus ja vaikuttavuus ovat kohonneet selvästi viime vuoden aikana. Olemme saaneet suurimman osan myös maakunnan kunnista ja kaupungeista yhdistyksemme jäseniksi. Myös pohjoispohjanmaalaiset kyläyhdistykset ovat meille tärkeitä jäseniä ja toivommekin niiden määrän edelleen kasvavan. Yhdistysviestinnän tulee toimia myös moneen suuntaan ja sitä pitää välittää niin kunta- kuin maakuntatasolle ja vastaavasti kylien suuntaan. Tiedottamisessa on järjestetty Kylä tiedottaa-koulutuksia, aloitettu kyläviestijöiden verkoston rakentaminen ja yhteistyö Kalevan kanssa eli maanantaisin ilmestyy Yhteisösvivut, jonne kylät voivat lähettää juttuja tapahtumistaan ja mielenkiintoisista ihmisistä omalta kylältään. Suomi tarvitsee elinvoimaisia kyliä, kylät tarvitsevat toimivia palveluita. Palvelut tarvitsevat niitä käyttäviä ihmisiä ja ihmiset tarvitsevat suomalaista kylätoimintaa.

Kaisa Nivala toi terveiset Sarakylästä

Sydämelliset onnitteluni kaikille teille livolaiset, olette voittonne ansainneet!

Juhlan viimeisenä ”ohjelmanumerona” oli mahdollisuus vapaaseen sanaan. Tässä yhteydessä Kaisa Nivala käyttikin puheenvuoron tuodakseen terveisensä Sarakylästä kukkien kera. Kiitos Kaisalle osallistumisesta juhlaamme! Pääjuhlan loppuksi Livokas tarjosi kaikille puuhakkaiden emäntiemme tekemät makoisat täytekekkipalaset kahveineen. Kakut veivät kielen suorastaan mennessään!

Kun kakut olivat siirtyneet parempiin suihin, oli vuoro heittää SM-tason pölliä, jakaa palkinnot kilpailusta sekä arpoa mm. arpajaispalkintona ollut kylän ahkerien miesten talkoilla tekemä lato. Lato, josta oli jo käyty puhetta monta viikkoa siitä, että kuka sen voittaa. Aika monta ladon paikkaa oli jo tehty valmiiksi, kuten Isopoussun (o.s. Juntin) Pirjolla Kuusamossa. Lähellehän se Pirjoa liippasi, sillä ladon voitti Juntin Paavo. Tarina ei kerro sitä, että kenen tontille lato on kesän aikana noussut... Kovasti Onnea Paavolle voitosta!!

Minna

LIVO on Suomen toiseksi paras kylä 2014

Pudasjärven Livon kyläläiset saivat kuulla iloisen uutisen elokuun viimeisenä päivänä. Suomen Kylätöiminta ry on valinnut kylän kaikkien Suomen maakuntien vuoden kylistä toiseksi parhaaksi eli antanut Livolle 1. kunniamaininnan valtakunnallisessa Vuoden kylä 2014 -kilpailussa.

Kyläyhdistyksen Livokas ry:n hallituksen jäsenistä Minna Perttu, Virve Stenius, Anni-Inkeri Törmänen ja Mikko Salmela lähtivät hakemaan huomionosoitusta Paikallistoimijoiden valtakunnallisesta vuosijuhlasta Lokaalista, joka pidettiin tänä vuonna Hankasalmella.

Vuoden kyläksi valitsemiset ovat niin salaperäistä touhua, ettei asiaa paljastettu juuri kenellekään, ei edes kyläläisille ennen juhlaa. Kyläläisille tiedotettiin kesäkauden päätöstilaisuudesta täytekakkukahveilla. Kahville saapui kaikkiaan 45 kyläläistä Livon koululle.

Kyläläisistä Alpo Turpeinen piti jännitystä yllä koululla, jonne välitettiin myös valokuvaviestejä Hankasalmen juhlan eri tilanteista. Kuvien joukossa oli salaperäinen kuva Revontulen pääsisäänkäynnistä, useita kuvia juhlan esiintyjistä ja puhujista sekä viimeiset kuvat palkitsemistilaisuudesta. Kyläläiset ottivat huomionosoituksen tyytyväisinä vastaan.

Kyläläiset odottivat Vuoden kylä –kilpailun ratkeamista Alpo Turpeisen johdolla Livon koululla

Vaikka kylien vertailu onkin vaikeaa kylien erilaisista lähtökohdista johtuen, antaa huomionosoitus vapaaehtoistoimintaan virtaa edelleen. Livon harrasteet –hanke ja Livon seurojentalon kunnostuksen mittava ulkovuoren uusimishanke on saatu tänä kesänä päätökseen. Parhailtaan suunnitellaan Livojoen ylittävän yksityistiesillan kunnostusta, Livojoen putaiden kunnostusta sekä seurojentalon kunnostuksen seuraavan vaiheen rahoituksen hakemista. Livojokivarren kaavoitushanke on valmistelussa ja tulee toivottavasti lähiaikoina nähtäville entistä ehompana.

Anni-Inkeri Törmänen (kuva Jarkko Tarujärvi)

1. Kunniamaininta: Livon kylä Pudasjärvi - Jokainen tekee sitä, mikä on mukavaa - siksi kylä toimii

Livon kylä Pudasjärveltä on saanut 1. kunniamaininnan Vuoden Kylä 2014 -valinnassa. Livon kylässä on 200 asukasta, mutta pienestä koostaan huolimatta se saa aikaan lähiympäristössään merkittävää myönteistä väreilyä. Kyläläiset osaavat ja uskaltavat tarttua eteen tuleviin mahdollisuuksiin liikoja empimättä ja siksi tulosta syntyy.

Kylän toiminta on aktiivista ja nuorekasta, mutta samalla perinteistä yhteisöllisyyteen nojautuvaa. Kukin on omalla osaamisellaan rakentamassa yhteistä hyvää. Talkoohenkeä löytyy ja kyläläiset ovat valmiita

käyttämään voimavarojaan kylän yhteiseksi hyväksi. Tämä tekee Livosta omavaraisen kylän, missä kyläläiset hyödyntävät omia yhteistyöverkostojaan koko seudun hyväksi.

Kylä on ottanut kylätoiminnalle tulleet ja tulevat liiketoiminnalliset haasteet vastaan menestyksekkäästi. Hanketoiminnassa ja palvelujen tuotteistamisessa Livolla on hyödynnetty monipuolisesti eri rahoituslähteitä: EU-rahoitteisista tärkeimpänä on Leader-rahoitus, mutta myös kansallisia rahoituskanavia hyödynnetään.

Juuri palkitun Livon kylän edustajina Hankasalmella Minna Perttu, Virve Steinius, Anni-Inkeri Törmänen ja Mikko Salmela (kuva: Ritva Sauvola)

Livon kylän viimeaikaiset voimannäytteet ovat ikäihmisten virikepalvelutoiminta, laajamittainen työllistämistoiminta sekä kylän oman palvelukeskuksen perustaminen. Kyläyhdistys Livokas ry:n panos paikkakunnan pitkäaikaistyöttömien työllistäjänä on aluetaloudellisesti merkittävää - viime vuosien aikana Livokas ry on työllistänyt 25 pitkäaikaistyöttöä. Palvelukeskuksen perustaminen entiselle koululle ja sen toiminta lähipalvelujen tuottajana on hyvin monipuolista; tarjolla on kauppapalveluja, grillikahvio, kotiaivustajan ja kylätalkkarin palveluja, tietotupa ja kirjasto. Valintaraadin mielestä Li-

von pitkäjänteinen ja monipuolinen toiminta ansaitsee mainiosti tulla huomioiduksi valtakunnankin tasolla.

Livon kylän asukasmäärä on 200 asukasta. Etäisyys lähimpään kaupunkiin, Pudasjärveen, on 30 km.

Onkikilpailut

Aurinko ja lämmin sää hellii

Perinteiset MM-pilkin oheistapahtumana järjestetyt onkikilpailut järjestettiin jälleen Livolla. Entiset konkarit olivat saapuneet ystävien kera kisaamaan pisimmästä kalasaaliista. Olipa joku saanut hauenkin ongella, siinä taisi vapa jo notkua.

Kyläläisiä ja mökkiläisiä kokoontui myös laavulle seuraamaan kilpailun kulkua. Makkaraa ja kahvia piirakan kera oli kaupan. Kauniissa ja lämpimässä kesäillassa aika kuluikin rattoisasti.

Lasten sarjan voiton vei kesällä 2014 Livon kylän oma poika Juha Salmela 37 sentin erolla toiseksi tulleeseen Aleksii Puljuun. Juhan tulos oli 71 cm. Naisten sarjan voiton vei Helinä Jakkila tuloksella 2 m 42,5 cm ja miesten sarjan voiton kilpailujen pisimmällä tuloksella vei Pekka Kurttila hurjalla tuloksella 7 m 55 cm. Osallistujia oli yhteensä 25 kalastajaa. Onnea kaikille voittajille ja suuret kiitokset osanottajille!

Pirjo ja Minna

Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat

Vihreäkantinen vihko ajalla 24.6.1941 – 4.7.1942

9.8.1941

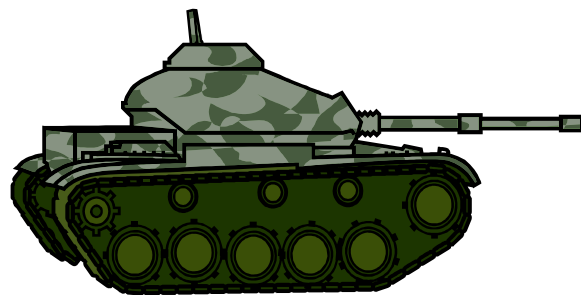
Ei erikoista.

10.8.1941

Tili 192 mk. Vähä raittiimpaa, sadekuuroja. Bolševikit ovat vain asemissaan. Šais käydä saksalaiset taas "stuukaamassa" isommalla laivueella, sillä pitkäksi alkaa venyä aika tässä yhdessä paikassa.

11. – 13.8.1941

Oltiin etulinjoilla tykkivartiossa. Siellä olo on kamalaa, kun miltei lakkaamatta tulee kranaatteja ja tykistökeskityksiä ryssäin puolelta ja suojat ovat liian heikot. Kammottaa kuulla kranaattien suhinaa, kun ei tiedä, millä hetkellä sattuu heikkoon suojaan ja se on maallisen vaelluksen loppu. Usein iski niin lähelle, että suojat vavahti ja multa valahti seinistä ja katos-ta ja ilmapirta huumasi ja valtavat räjähdykset löi korvat lukkoon. Ei tullu nukkumista näinä vuorokausina, mutta vielä Jumala varjeli, ettei tullut naarmuakaan ja illalla päästiin taaemmaksi lepäämään, kun toinen joukkue tuli tilalle. Kūhmon suunnalta kuuluu alituiseen kumeeaa jyrähtelyä, meikä-läinen tykistö lähettää "terveisiään" ryssille.

14.8.1941

Šain kylpeä korsusaunassa, se oli toinen kylpy koko reissulla kahteen kuukauteen. Rauhallista. Ensi kerran tällä lohkolla (tiellä) jymäytteli meikääinen raskas tykki (6 tm). Ilmapirta tuntui selvästi, vaikka tykki oli ainakin ½ km päässä ja ammus voisi kovasti mennes-sään.

15.8.1941

Nyt täytyy kaksi kuukautta jo tälläkin reissulla ja kuinka kauan vielä pitää olla? Alkaa kaikki toivokin loppumisesta ja poispääsystä mennä. Toivottomuus valtaa mielen, tuntuu toisin ajoin, että tulis kuolema, joka lopettaisi tämän vaiivan ja koettelemuksen. Illalla ukonilma ja vesisade. Rauhallista.

16.8.1941

Pouta.

17.8.1941

Rauhallista.

18. - 21.8.1941

Oltiin taas etulinjalla tykkivartiossa. Ensin oli rauhallista, sitten 20. päivänä kello 15 alkoi myrsky, joka melkein Pistojoen ryttäkään verrattavissa. Hirvuihin kivääri- ja konetuliaseitten rätinä oli alkuna kranaatti- ja tykkituleen, jota ryssä "kylvi" ympärillemme. Sitä kesti katkeamatta n. 6 tuntia. Oli kamalaa sellaisessa "ilmassa" mennä tykille, joka on aukealla harjulla, aivan jv. linjan vieressä. Varti-ovuoro on kaksi tuntia kerrallaan ja sama harju on ylitettävä aina 4 - 6 tunnin kuluttua. Paikka on alttiina vihollisen tähyystykselle, ympärillä räiskii ja rätisee, maahan on lyötävä vähän päästä. Kamalinta on pimeänä yösydännä olla siellä, kun on pelkona vielä ryssäin partiot, jotka niin lähellä omiaan voivat pimeässä hiipiä läpi ketjun ja yllättää. Konepistooli on mieluinen ase silloin, aina kourassa toimintavalmiina. Ryske alkoi siitä, kun suomalaiset joukkueen vahvuusena olivat hyökänneet vahvasti varustettuun kukkulaan, joka olisi erinomainen tähyystys- ja tulenohtopaikka. Kaikkivaltiaan huostaan ihminen silloin mitättömyydessään jättää itsensä, heikossa sirpalesuojassa odottaen täysosumaa joka hetki, ympärillä räiskähtävistä, korsua tärisyttävistä kranaateista. Vielä Jumala varjeli sellaisessakin paikassa ja myrskyssä, ettei tullut mitään ruumiillista vammaa. Hermojäännitys ja järkytys vain tahtoo käydä yli rajainsa ja kaikki toivo onnellisesta loppumisesta on jo menny, ettei kotiin pääsystä enää toivoa saada.

Mutta sittenkin! On kerran loppu tällekin. Jumalassa on turva joka ei petä. Taivaassa alkaa rauha, joka ei lopu. Mjeltä painaa vain huoli omaisista kotona. Miten he vähin voimin voipi jaksaa suoriutua tehtävistään, velipojista. Ettei he vaan joutuisi ryssien käsiin (vaikka miten muuten olis sallittu, se ois parempi). Meitä on uskonveljiä muutamia täällä, korsuissa pidämme toisinaan pieniä seuroja-kin ja Jeesus on keskellämme, antaa voimia ja virvoitusta kestäämään nämä kauheat koettelemuksemme. Jumala on puolellamme. Ilman Hänen apuansa nääntylisimme. Ryssät ovat lujassa, alkaa epäilyttää, että tiemme pää on tässä.

22.8.1941

Kylmä ilma, alituista kranaatti ja tykkitulua aina näihin asti, sitte kun toissa päivänä alkoi.

23.8.1941

Vesisade.

Pro gradu –tutkielma Livon kylästä

Osa teistä saattaa muistaa kesäkuussa Kyläpäivillä olleen kasan kyselylappuja, joita pyysin täyttämään. Monet kyläläiset ja vieraat jaksoivat vastata kysymyksiin, ja lisäksi internetissä oli vielä muutama lomake täytettynä. Suuri kiitos kaikille osallistuneille!

Kysely liittyy siis alkuvuodesta aloittamaani Pro gradu-tutkielmaan, jonka teen Oulun yliopiston maantieteen laitokselle. Työn nimi on, ainakin vielä tässä vaiheessa, Kylä ja kulttuuri - paikalliset tapahtumat osana kylätoimintaa Pudasjärven Livon kylässä. Aihe alkoi muodostua viime syksynä, kun gradukurssin vetäjän kanssa mietimme ryhmässä kullekin sopivia aiheita. Pääaineeni on kulttuurimaantiede, ja eräs laitoksemme professoreista ehdotti kyläaiheista gradua. Kylistä on tehty maantieteen laitoksella paljon tutkimuksia viime vuosikymmeniltä, mutta viimeaikoina teema oli jäänyt hieman vähemmälle huomiolle.

Minulle tuli tietysti mieleen Livo, sillä olenhan viettänyt suurimman osan kesistäni siellä mummolassa, ja paikka on minulle tärkeä. Muistin myös, että pari vuotta aikaisemmin koululle oli tullut Livokkaalta graduaihe tarjolle, mutta asia ei ollut minulle vielä silloin ajankohtainen. Ehdotin aihetta opettajalle ja hänestä idea oli todella hyvä. Hän pyysi ottamaan yhteyttä graduni ohjaajaan Muilun Toivoon, joka myös kannusti tarttumaan aiheeseen. Tätä ennen olin jo laittanut Anni-Inkerille sähköpostia kyselläkseni, oliko graduaihe vielä vapaana.

Kävi ilmi, että eräs toinen opiskelija oli jo tekemässä tästä aiheesta graduaan, mutta ohjaajani oli sitä mieltä, että minun kannattaa silti ehdottomasti käyttää samaa kylää tutkielmani kohteena. Kanssaopiskelijani tarkastelee Livoa kyläyhdistyksen rakenteiden kautta, joten minun olisi hyvä keskittyä toiminnan ”kulttuurisempaan” puoleen: kylätapahtumiin ja yhteisöllisyyteen. Näin ollen olisi myös mielenkiintoista vertailla lopussa tutkielmimme tuloksia. Lisäarvoa tutkielmalleni antoi Livon valinta Pohjois-Pohjanmaan vuoden kyläksi 2013, minkä vuoksi Livoa voidaan pitää esimerkkinä monessa eri asiassa, muun muassa tapahtumien järjestämisessä.

Olen viime kevään aikana tutustunut alani kirjallisuuteen, valtakunnallisiin kyläohjelmiin sekä Minnan lähettämiin Vuoden kylä-hakemuksiin. Teoriani perustuu vahvasti sosiaalisen pääoman käsitteeseen ja sisältää sellaisia termejä kuin yhteisöllisyys, kyläidentiteetti, yhteisön kehittäminen, osallistuminen, kuuluuuden tunne, sosiaalinen tila, paikan identiteetti jne. Myös kysely liittyi näihin teemoihin.

Hyvä tarkoitukseni oli saada työ tehtyä valmiiksi tämän lehden ilmestymisen aikoihin, mutta vaativa kesäharjoittelu ELY-keskuksella sekä elokuiset häät vaativat voimia niin paljon, että gradun kirjoittamiselle ei kesällä yksinkertaisesti jäänyt aikaa. Varsinkin, kun lämpimästä kesästä halusin nauttia muuten kuin kirjastossa istumalla. Näin ollen kirjoitustyö jatkuu nyt syksyllä ja valmistuminen häämöttää joulun ja alkuvuoden tienoilla. Nettilinkki valmiiseen graduun tulee saataville ajallaan, ja saatanpa tuoda printtiversiokin koululle kaikkien kiinnostuneiden luettavaksi.

Mukavaa syksyä toivottaa,

Laura Kojo (o.s. Kärppä)

LASTENNURKKA

Syksyllä sataa ja ilmat viilenevät. Ennen ensimmäisiä pakkasia karhut menevät talviunille ja heräävät keväällä huhtikuussa talvipesästä.

KARHUTARINA LAULU

Piilossa metsän keskellä on pesä karhuperheellä.
Siellä asuu karhumuori ja kaksi pientä pentua.

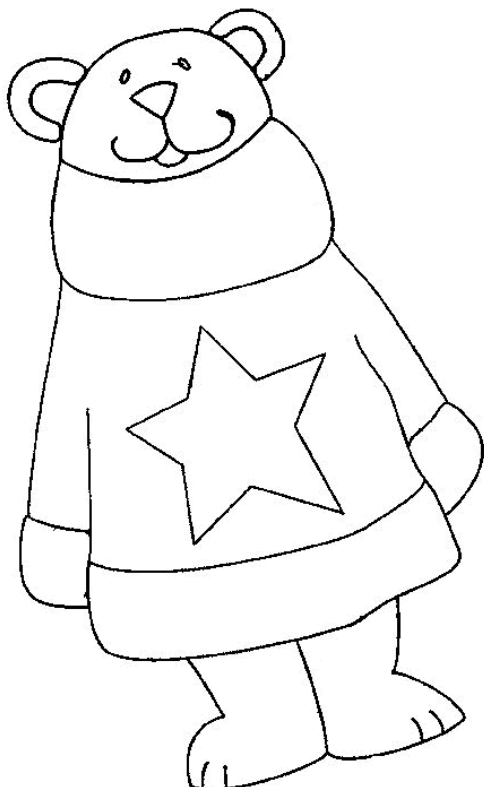
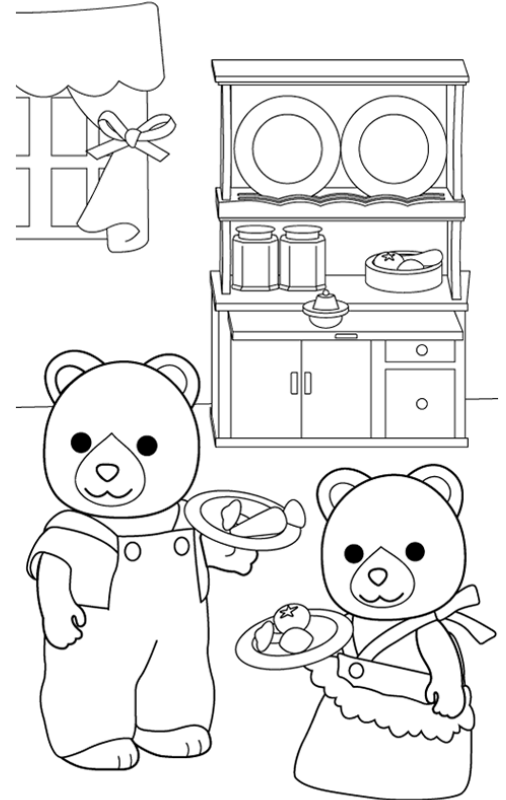
Karhumuori tallustaa: TII TAA, TII TAA.
Pikkuiset karhut kipittää: TITI TITI, vikkelään.

Ennen talven tuloa karhut menee nukkumaan.
Karhumuori on huolissaan, kun pennut riehuu aina vaan

Silloin se muori komentaa: "Nyt pennut nukkumaan.
Ensin annan hunajaa, sitten laulan lauluja."

Karhunpennut nukahtaa, muorikin jo levon saa.
Lumi peittää pesän sen, karhut nukkuu kevääseen.

VÄRITÄ KARHUPERHE

Nalle Puhin sadelaulu

Sataa, sataa ropisee, pilipili pom, pilipili pom
Nallen varpaat palelee, pilipili, pom-pom-pom
Nallen varpaat palelee, pilipili, pom

Sataa, sataa ropisee, pilipili pom, pilipili pom
Koko pieni Nalle Puh
on nyt märkä, uh-huh-huh.
Koko pieni Nalle Puh
on nyt märkä, huh!

Nyt ei maistu hinaja, pilipili pom, pilipili pom,
eikä myöskään vadelma, pilipili pom-pom-pom,
eikä myöskään vadelma, pilipili pom.

Hoitola Solivon syysterveiset!

Syyskuussa nautitaan puolukkaretkistä ja luonnon väriloistosta. Sinäkin voit hehkua, sillä hunajahieronta kasvoille on tarjouskassa syyskuun ajan. Kasvojen kevyt puhdistus ja hieronta hunajalla, niskan alueen rentouttava öljyhieronta ja loppuvoiteet kasvoille. Hunajahoito antaa upeaa kuulautta iholle ja samalla puhdistaa sekä hoitaa tehokkaasti, vain 25,- (norm. 35,-)

Lokakuussa voi lorvailun sijaan käydä nauttimassa selän kuorinta- ja nyyttihoidosta. Hellävarainen kuorinta antaa aineenvaihdunnalle kyytiä ja nyyttihieronta rentouttaa kireitä lihaksia tehokkaasti. Yrttien tuoksu kruunaa hoidon. Selän kuorintahoito 40,-

Marraskuussa alkaa masentamaan, mutta sitä lievittää tehokkaasti aromaattinen ruusu-jalkahoito. Hemmotteleva jalkojen hoito alkaa ihanan lämpimällä ruusukylvyllä, jatkuu jalkojen kuorinnalla ja lopuksi saat nauttia lempeällä ruusuöljyllä tehtävällä hieronnalla. Ruusuhoito jaloille 30,-

Joulukuuhun on vielä aikaa, mutta odotusta voi lievittää kuumakivihoidolla kasvoille ja jaloille. Kasvohoitoon sisältyy alkupuhdistus, kuorinta, kivihieronta ja naamio. Jalkahoitoon sisältyy lämpimät aromapyyhkeet, kuorinta, kivihieronta ja naamio. Nauttinnollinen lahja pukinkonttiin 60,-

Huom!

Kalevalaisen jäsenkorjauksen hinnasto on hierontahinnaston mukainen, pienin muutoksin.

10 - 20 min	10 €
30 min	15 €
45 min	25 €
60 min	35 €
90 min	45 €
120 min	55 €
130 min	> 60 €

Hoito kestää yleensä 1,5 h – 2,5 h vaivan laadusta riippuen. Koko kehon jäsenkorjaus jossa on paljon hoidettavaa kestää yleensä yli kaksi tuntia. Tämä kannattaa huomioida aikaa varatessa.

Ajanvaraukset, lahjakortit ja tiedustelut:

Hoitola Solivo
Sonja Törmänen
044 999 6309

PUDASJÄRVI on Suomen kylämyönteisin kunta

Tänä syksynä yksi ilonaiheista on Kuntaliiton ja Suomen Kylätoiminta ry:n antama huomionosoitus Pudasjärven kaupungille. Pudasjärvi on kaikista Suomen kunnista kylämyönteisin vuonna 2014. Onnea kaupungille ja sen kylille!

Eipä sitä Livollakaan paljoa olisi aikaan saatu, jos kaupunki olisi omilla toimillaan halunnut jarruttaa kyläläisten intoa. Erityisen tärkeä on ollut kaupungin tuki työllistämiseen eli työllistämisen kaupunkilisä. On tärkeää, että kylän palvelukeskus voi toimia ja palvella kyläläisiä melkein joka päivä. Se ei onnistuisi ilman kaupunkilisää. Kuntien vastuu työllistamisestä kasvaa edelleen, joten toivottavasti kaupunkilisä yhä paranee.

On keskusteltu esimerkiksi siitä, että kaupunki voisi maksaa kaupunkilisää myös oppisopimuskoulutettaville. Silloin voisi olla niin, että Livolla työn teon ja toivomansa koulutuksen pystyisi yhdistämään niin, että saataisiin uusia ammattilaisia Livolle ja lähiseuduille. Toivotaan, että tämänsuuntainen ideointi saa vastakaikua myös kaupungin päättäjissä.

Viime keväänä kaupunki otti osallistavan suunnittelun käyttöön kylien tukieuroja jakaessaan. Menettelyssä on varmasti vielä hiomisen varaa, mutta se on oikeansuuntainen ajatus, että kylien yhdistykset otetaan mukaan kunnan palvelutuotantoon. Monikin asia pystytään tekemään kylillä kustannustehokkaammin itse kuin että sen kävisi Kurenalta käsin joku virkansa puolesta hoitamassa. Ikäihmisten päivätoiminta oli yksi esimerkki, joka tämän huomionosoituksen valintaperusteissakin mainittiin. Siitä on Livolla hyviä kokemuksia jo yli kymmenen vuoden ajalta.

Hyvä on tästä Pudasjärvellä jatkaa. Kaupungin ja kylien välistä vuoropuhelua kannattaa edelleen tiivistää. Kaupungin ja kylien toimijoiden kannattaa herkällä korvalla kuunnella toisiaan ja ottaa ideoista kopiksi. Oulun seudun Leaderilla vapautuu hakuun uuden EU-ohjelmakauden rahat toivottavasti jo ensi vuoden alussa, joilla ideoita voidaan toteuttaa. Yhteistyöllä tämä harvaanasuttu kunta tulee pärjäämään.

Anni-Inkeri

Kuntaliitto ja Suomen Kylätoiminta ry myönsivät Vuoden Kylämyönteisin kunta -palkinnon nyt neljännen kerran. Aiemmin tunnustus on luovutettu Rovaniemelle, Ilomantsille ja Tammelalle.

Ehdotukset vuoden kylämyönteisimmäksi kunnaksi toimitetaan maakunnallisille kyläyhdistyksille eli Pohjois-Pohjanmaalla Pohjois-Pohjanmaan Kylät ry:lle. Ehdottajana saattaa olla yksittäinen kylä, Leader-ryhmä tai kunta tai kaikki yhdessä. Maakunnalliset kyläyhdistykset valitsevat ehdokkaista oman maakunnan ehdokkaan Vuoden kylämyönteisimmäksi kunnaksi eli Pudasjärvi on ollut Pohjois-Pohjanmaan ehdokas Vuoden Kylämyönteisin kunta -kilpailussa vuonna 2014. Vuoden kylämyönteisin kunta valitaan kaikkien maakuntien ehdotuksista. Pudasjärven kaupunkia Vuoden kylämyönteisimmäksi kunnaksi ehdottivat yhdessä Oulun Seudun Leader, Pudasjärven kaupunki ja Livokas ry.

Toimittajan terveiset Livokkaan kesäkuulumisten kera

On jo syyskuun loppu. Livon Sanomien ilmestyminen on viivästynyt melko lailla. Lehti valmistui vasta syyskuun toisella viikolla toimittajan hidastelujen takia. Tulostuspäivä oli kuitenkin jo sovittu samalle viikolle, mutta sitten kaupungin kopiokone meni rikki... Kone on nyt kyllä jo ollut korjattuna viikonpäivät, mutta luottotulostajamme Juha Nymannin kone vaihdettiin samaan syssyyn ja se ei suostunut tulostamaan itsestään mitään ulos pariin viikkoon. Tässä paksu lehti nyt kuitenkin on, mutta olen todella pahoillani siitä, että olette joutuneet odottamaan lehteänne näin kauan.

Livon kesä on ollut jälleen toimelias! On ollut taas monenlaista tapausta ja tapahtumaa ja kiirettä on pitänyt!

Helatorstaina aloitimme kesäkauden puuhat Livokkaan väen kanssa, kun kiertelimme Eero Hiltusen kanssa kaikki Livon puutaat. Päivä oli mitä lämpimin ja mainioin muutenkin. Eero oli ottanut paremman puoliskonsakin reissailuun mukaan ja meidän yritimme tomerasti heille näyttää Livon parhaat puolet ja kaupata heille siinä samassa joku Livolla myynnissä olevista mökeistä. Emme saaneet kauppoja aikaiseksi, mutta varmasti heille molemmille jäi ihan mukava mieli helatorstain ”työreissusta”. Ainakin itselleni jäi, vaikka satuin havainnollistamaan Ruosteojan juoksuhiekkää vähän liiankin hyvin, upotessani polvea myöten Ruosteojan jääkylmään veteen ja hiekkaan. No, muilla ainakin oli hauskaa, vaikka itsellä pitkin ensin hieman henkeä haukkoa.

Muutamia kiinteistökauppoja on kuitenkin kesän aikana tapahtunut meidän epäonnistuneesta kaupustelusta huolimatta. Ainakin Etilässä, Sillanpäässä, Pellonpäässä ja ”Arin” mökillä on nyt uudet omistajat. Vaikka entiset omistajatkin olisi mukava ollut pitää kylässä kiinni tiiviimmin, niin ainahan se hieman piristystä tuo, kun tulee uutta väkeä kylälle. Tervetuloa vain kaikille uusille asukkaille/mökkiläisille!

Kesän tapahtumista onkin monenlaista juttua ollut jo tässä lehdessä, mutta vielä voisin mainita yhden mukavan tapahtuman. Jouni Penttilä piti meille yhteislauluillan perjantaina 18. heinäkuuta. Aloitimme laulelot ensin laavulla, mutta joutuimme/saimme siirtyä kahvittelemään jälkeen juhlatelttaan sadetta pakoon. Lauluilta keräsi reilut parikymmentä lauluintoista osallistujaa, jotka kovasti toivoivat saavansa tapahtumalle jatkoa. Katsotaanpas saimmeko vielä Jounin kanssa sovittua joskus samanlaisen illan.

Elokuussa olemme saaneet katsella kaivureita teidemme varsilla. Kairan Kuitu on nyt kaivanut kaikille halukkaille laajakaistaliittymäkaapelin kotiportille asti. Nyt kaivurit ovat jo saaneet meillä Livolla kaiken valmiiksi ja siirtyneet muualle pitäjään. Me olemme vain jääneet odottelemaan, että milloin laajakaistan kytkeminen tapahtuu ja pääsemme sitä täydellä teholla käyttämään. Kairan Kuidulta arveltiin, että se voisi tapahtua piakkoin, sillä kytkeminen tapahtunee mahdollisesti lokakuussa. Tässä vaiheessa Livolta ei oteta vastaan enää uusia liittymätilauksia. Myöhemmin kyllä saa, mutta hinta on korkeampi kuin rakentamisvaiheen hinta.

Jouni Penttilä

Kylätalkkareina meillä on häärineet tänä kesänä Aaro Niemi ja Pertti Niemi. Talkkarimme ovat työllistyneet tänä kesä melko hyvin yksityisillekin, Livokkaan töiden lisäksi. Miehet ovat saaneet paljon kehuja ja pakko itsekkin yhtyä kehujiin, sillä rannat sekä Ruostehovin että Koulun ympäristöt ovat siistittyneet melkoisesti tämän kesän aikana. Ja maalisutikin miehillä on heilunut kovasti! Rantojen raivauksia olisi tarkoitus vielä jatkaa tälle syksyille myös Ala-Livolla. Talkkarit ovat vielä jonkun aikaa töissä, joten mikäli Sinulla olisi vielä heillä työmaata, niin kannattaa ottaa pikimmiten yhteyttä.

Auttolan mukavaat lammasarouvat

Kyläkaupalla meillä on myös ollut koko kesän mitä mainioin sakkii töissä. Anniitta, Martta, Jarmo ja Jarkko täydentävät kaikki toinen toisiaan ja voi todellakin sanoa, että Koululla on kesä toimittu, ei vain meinattu. Meillä on ollut mm. tänä kesänä pieni kasvihuone, jossa ovat kasvaneet itse kasvatetut taimet. Olemme jopa päässeet maistelemaan omia avomaankurkkuja, mutta tomaatit eivät valitettavasti taida keritä kypsä maisteltaviksi. Orvokit ovat itsekasvatettuja. Koulun hohtaa puhtautaan. Roskikset ovat tyhjänä ennen kuin kerkiet huomatakaan ja jopa asiakkaat marmattavat, että eikö naisia voi käskää olla leipomatta herkkuja, kun niitä on joka välissä kantaa kotiin. Ja nauru raikaa koko talossa! Aika ihania tyypejä kieltämättä kaikki koko sakkii! Kiitos myös Tuulia, Elina ja Marjo!

Lampaat Koululle saimme lainaan tänäkin kesänä Livolta. Tällä kertaa Auttolan lampaat muuttivat kesälaitumille Koululle. Rouvat ovat olleet niin hyvällä hoidolla, että heidän työnsä on jäänyt hieman puolitiehen... Kuivaa heinää ja leipäähän on huomattavasti helpompi syödä leikkokalojen välissä kuin kaluta tuoretta heinää aitauksesta. Oikein leppoisia rouvia olemme saaneet tänä kesänä asustamaan Koululle, rapsutuksetkin tuntuvat kelpaavat oikein hyvin.

Vesilinnun metsästyskin alkoi ja onneksi kiihkein aika on jo ohi. Aloituspäivä oli ainakin meillä Takkulanputaalla ollut hurja: Rino-koira peloissaan karkasi läpi verkkoaidan (tällä kertaa ei onneksi verissä) ja vene löytyi irrallaan toisesta päästä pudasta karkkipussiroskien kera. Takkulan ranta oli myös kävelty ees taas. Mikään metsästyksen vastustaja en ole, mutta väkisinkin heräsi ajatus siitä, että olisikohan järveä miettiä kaikkia Livon putaiden rauhoittamista vesilintujen metsästykseltä, sillä metsästäjät alkavat tulla väkisinkin

liian lähelle. Suuret kiitokset myös Lopakan Pirjolle pelokkaan Rinon etsimisestä Koulun ympäristöstä ja kotiin tarjotusta Mersu-kyydistä!

Tämän kesän suurin ponnistus on ollut Ruostehovin ulkovuorausremontti. Vaikka itse remontin tekivätkin ammattilaiset, kyllä meille talkoolaisillekin on hommaa riittänyt. Miehet tekivät pitkän lauantaipäivän toukokuussa purkaessaan vanhan ulkovuorauksen pois ja maalaisutia on pitänyt talkoolaisillakin monta kertaa heiluttaa ennen kuin Talo on nykykuosissaan. Mutta on se kyllä komea, kelpaa sitä katsella. **SUUREN SUURET KIITOKSET KAIKILLE TALKOOLAISILLE, OLETTE TEHNEET ISON TYÖN!**

Yksi loppu kesän kohokohdista oli Hankasalmen reissu, jossa haimme Valtakunnallisen vuoden kylä –kilpailun 1. kunniamaininnan palkinnon. Pitkään arvoimme, että vuokraamme ihan bussin ja lähdemme työntekijöiden, kyläläisten ja kunnan edustajien kanssa hakemaan palkinto porukalla. Mutta lopulta suunnitelma todettiin liian suureksi, sillä Hankasalmi on Pudasjärveltä katsottuna **TODELLA** kaukana. Työntekijätkin pitivät parhaimpana olla lähtemättä niin pitkälle reissulle ja kaupungilta emme edustajia saaneet mukaamme. Lähdimme sitten palkinnon hakuun pienellä porukalla: Anni-Inkeri, Virve ja Minna. Onneksi saimme vahvistukseksi myös Salmelan Mikon vaimonsa Minnan kanssa, jotka maltoivat pysähtyä reissullaan myös palkintojenjakotilaisuudessa. **ISON KIITOKSEN** ansaitsee Hankasalmen reissun kuskimme Arto Tuominen todella hyvästä palvelusta! Vaikka lähtö reissuun Livolta aamulla oli jo puoli viideltä ja paluu yöllä puoli yhdeltä, niin Arto jaksoi kuunnella meidän väsyneiden kikatukset, huonot vitsit ja kuorsaukset mitään mutisematta. Väkisinkin itse palkitsemistilaisuus jäi asiassa toiseksi, sillä voiton reissussa vei itse reissu, vaikka se todella raskas olikin. Suurta osaa reissussa merkitsi myös Anni-Inkerin ja Virven lisäksi täyden palvelun kuskimme Arto, joka ei edes malttanut koisia juhlinnan ajan, vaan oli mukana sielläkin ja kuvasi videokameralla koko palkitsemistilaisuuden. Kiitos myös Salmelan Minnalle, joka joutui yhtä äkkisesti valokuvaajaksi! Hyvin siitä selviydyt! Nyt vain jääme innolla odottelemaan, että millaisen tilaisuuden kaupunki järjestää meille ”**SM-kakkosille**” ja tulekos kaupungilta palkinnoksi tontti, rivitalo vai jotain muuta kivaa... Aika jännää!

Syksyn kädentaitojen pajat alkavat taas kohta. Ensimmäisellä kerralla maalasimme kiviä ja luvassa on syksyn mittaan ainakin saippuoiden tekemistä, Kynttilätalolla vierailua ja jouluaskartelua vanhoista lamputa. Olethan siis muistanut pistää jemmaan kaikki vanhat hehkulamput yms?! Nyt niitä tullaan lopultakin tarvitsemaan. Olemme saaneet myös Livolle kansalaisopistolta mm. kurssin, jossa pääsemme päivittämään kylähistoriakirjamme. Kurssi alkoi syyskuussa ja tavoitteena olisi saada kirjastamme painettua kolmas, päivitetty painos. Kuulutankin tässä samalla, että mikäli olette huomanneet virheitä tai puutteita kylähistoriakirjassamme, niin ilmoittakaahan asiasta: livokas@livo.fi, niin pyrimme ne korjailemaan kirjan kolmanteen painokseen. Tervetuloa kaikki ja kaikenikäiset (ja myös muilta kyliltä) mukaan syksyn runsaaseen toimintaamme Livon koululla! Takasivun tapahtumista löydät jo melkoisen paljon valinnanvaraa!

Minna

P.S. Minua pyydettiin myös hoksauttamaan, että kun ihmiset leikkaavat rantoja, kuten pajuja, kortteita yms., niitä ei saa laittaa laskeutumaan jokeen, sillä ne voivat olla alapuolella toisten laitureissa, rannoissa tai uistimissa. Aivan asiallinen huomio, kannattaa pistää varmasti meidän jokaisen korvan taakse.

Ilmoitustaulu

- ✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy jouluksi. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehtemme, toimita se Tietotuvalla **marraskuun 22. päivään** mennessä. Toivoisimme juttujen tulevan ajoissa lehden teon helpottamiseksi. Jos Sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä Minnaan.
- ✓ Kirppiksen tilitys- ja vaihtopäivät ovat syksyllä ja loppu vuonna 2014: **la 11.10., la 1.11., la 22.11. sekä 13.12.2014. Pieniä muutoksia voi vielä tulla. Kannattaa tarkistaa netistä tarkat päivät.** Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyyntiin voit kysellä Minnalta (040 - 504 9663).
- ✓ Livon Sanomien joululehdessä on jälleen mahdollisuus lähettää joulutervehdyksiä. Jos haluat tervehdyksesi lehteen, toimita se/ne Tietotuvalla **marraskuun loppuun** mennessä.
- ✓ Seurakuntavaalit ovat tulossa! Myös Livolle, Livon koululle, suunnitellaan ennakoäänestyspaikkaa.
- ✓ Löytyisikö innokkaita talkoolaisia opettelemaan kioskihommia? Jos olet innokas (nuori tai vanha), niin otathan yhteyttä Koululle. Kaikki oppivat varmasti käyttämään kassaa ja maksupäätettä... Harjoitellaan yhdessä!
- ✓ Entä löytyisikö esim. kylän lapsista ja nuorista innokkaita kirjoittajia Livon Sanomiin?! Ottaisimme mielellämme juttujanne lehteen. Jos mielenkiinto herää, niin ota yhteyttä Koululle.
- ✓ Voi olla, että saamme talvelle 2014 – 2015 ainakin osalle kurssi-illoista onnistumaan lapsiparkkipalveluakin kurssien ajaksi. Kannattaa kysäistä tarkemmin Minnalta.

- ✓ Kirppiksellä myytävänä paljon erilaisia esim. marjastukseen ja säilöntään sopivia kannellisia sankkoja!
- ✓ Koululla vuokrattavana Kärcherin ikkunapesuri ikkunoiden pesuun. Syksyn aikana hankitaan mahdollisesti myös lehtipuhallin vuokrattavaksi.

Palveluita

Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä

Yrjö Perttu 0400 – 917 950

Koneellinen puunkorjuu, polttopuuta

Jarmo Puhakka 0400 – 805 601

Poronlihaa

Eero Niemi 040 – 511 9266

Taksi

Sami Konttila 040 – 537 4668

Rakennuspiirustukset (mökkit, saunat, asuinrakennukset)

Eero Niskasaari 0400 – 243 158

Hiusten leikkaus, luomuperunaa

Anni-Inkeri Törmänen 040 – 545 7162

Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo

Kauko Juutinen 0400 – 294 454 Tarmo Tolonen 0400 – 188124

Traktori- ja kaivurityöt

Pekka Törmänen 040 – 535 5834

Livojoki Camping

Ranuantie 1405, 044 - 272 2230

Mansikoita, perunoita

Hannu Nissi 040 - 414 6118

LVI- työt

Urpo Uusi-Ilkainen 040 – 523 6683 Esa Uusi-Ilkainen 0400 – 697 176

Leivonnaisia, kakkuja

Ulla Salmela 040 – 526 1897

Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta

Arvo Laakkonen 040 – 5491348

Rahtikuljetukset ja maansiirto

Matti Luokkanen 040 – 586 2067

Kulkurin Hopeapuoti Ay

Minna 045 – 631 6361 Tiina 040 – 503 2891 Liisa 0400 – 496 107

www.kulkurinhopeapuoti.com

Kotikampaamo Ritun hius

Hakosaarentie 11, Livo

Ritva Murtoniemi 050 - 355 0943

Hoitola Solivo

Sonja Törmänen 044 – 9996 309

Livolla tapahtuu

Parittomat viikot ti klo 13.30 – 13.40
Kirjastoauto Livon koululla

Alkaen ke 17.9.2014 klo 9.30 – 11.30
Seurakunnan puuhakerho Livon koululla

Ma 29.9.2014 klo 18.00 – 20.00
Kansalaisopiston kylähistoriakirjan päivityskurssi
Livon koululla (toinen kokoontuminen)

Ti 30.9.2014 klo 12.00 – 14.00
Seniorineuvola Livon koululla

Ti 30.9.2014 klo 19.00 -20.00
Kansalaisopiston zumba/itämainen tanssi –kurssi
Livon koululla (vuoroviikoin tanssi ja zumba)
- opettajana Simona Muwazi

Alkaen lokakuu 2014
Livon maa- ja kotitalousnaisten käsityöillat
- tarkempi päivämäärä ilmoitetaan myöhemmin

Lokakuu 2014 (alustava arvio)
Yleisötilaisuus kaavoituksesta Livon koululla

Alkaen ma 6.10.2014 klo 19.00 – 20.00
Kuntoklubi Livon koululla
- vetäjänä Sonja Törmänen
- kertamaksu 2 €/kerta

Pe 10.10.2014 klo 18.00 –
Kädentaitojen paja
- kertamaksu 2 €

Su 19.10.2014 klo 12.00 –
Livokas ry:n yleinen kokous Livon koululla

Pe 24.10.2014 klo 18.00 –
Kädentaitojen paja
- kertamaksu 2 €

Ti 28.10.2014 klo 12.00 – 14.00
Seniorineuvola Livon koululla

Ke 29.10.2014 klo 11.00 –
Virikepäivä Livon koululla

La 1.11.2014 klo 12.00 -
Hirvipeijaat Livon koululla

Pe 7. – la 8.11.2014
Kansalaisopiston Joulun taikaa – kurssi Livon
koululla
- opettajana Leila Kyngäs-Teeriniemi

Su 9.11.2014 klo 12.00 -
Isänpäiväkahvittelut Hirvikodalla

To 20.11.2014 klo 11.00 –
Virikepäivä Livon koululla
- huom. viikonpäivä

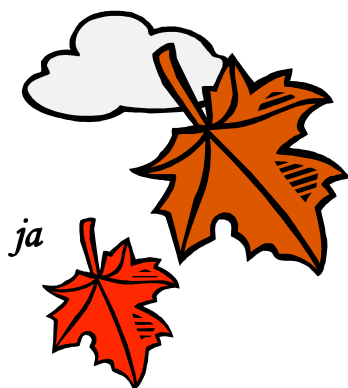
Pe 21.11.2014 klo 18.00 –
Kädentaitojen paja
- kertamaksu 2 €

Ti 25.11.2014 klo 12.00 – 14.00
Seniorineuvola Livon koululla

Pe 5.12.2014 klo 18.00 –
Kädentaitojen paja
- kertamaksu 2 €

Su 8.12.2014 klo 14 -
Kauneimmat joululaulut joulupuurolla Livon
koululla (päivä vahvistamatta)

Kauppispojat kauppaavat kauppa-autostaan Li-
volla maanantaisin ja torstaisin

*Muistakaa siis seurata ilmoitustauluja
Livokkaan nettisivuja,
sillä tapahtumakalenteri elää jatkuvasti!*